

Zpravodaj

Smiřic, Rodova a Holohlav

číslo 2

prosinec 2018

Holohlavy slavily... více na str. 8

Z obsahu:

**Kde se mlela mouka, jsou
stále učni...** – o střední škole

str. 18

Hokejový klub HC Smiřice
– historie a současnost

str. 22

28. říjen 1918 ve Smiřicích
– záznam v kronice města

str. 24–25

Slovo starosty města Smiřice

Vážení občané,

předně mi dovolu, abych Vám jménem svým i jménem kolegů poděkoval za projevenou důvěru, která se zhmotnila v dosud nejlepší volební výsledek našeho místního sdružení nezávislých kandidátů. Tato skutečnost je pro nás hnačícím motorem do nadcházejícího období a budeme se snažit, aby naše práce byla ku prospěchu Vás občanů a města jako takového.

Prosincové zastupitelstvo města bude rozhodovat nejenom o rozpočtu na rok 2019, ale rovněž se bude zabývat rozpočtovým výhledem. Jinými slovy budeme stanovovat investiční směry a konkrétní projekty, které by měly být z budoucích městských rozpočtů podpořeny. Hlavními akcemi by mělo být dokončení nových chodníků podél nově budované hlavní silnice, dále revitalizace tzv. Starého sídliště nebo obnova cest pro pěší v zámeckém parku včetně osvětlení a dalšího mobiliáře. Opomenuty by neměly zůstat ani chodníky, na jejichž novou dlažbu by měly být vyčleněny rovněž významné prostředky. Další důležitou plánovanou akcí je obnova vozového parku dobrovolných hasičů.

Akcí, která nejvíce ovlivňuje život v našem městě, je bezesporu celková rekonstrukce silničního průtahu. Zde došlo k poměrně významné komplikaci na úrovni přemostění Mlýnského potoka. Po provedení výkopových prací bylo zjištěno, že se přilehlá splašková kanalizace nachází v jiné pozici, než se předpokládalo. Její trasa leží přímo v místě projektovaného založení nového mostu. Je nutné tedy kanalizaci přeložit. Jak už to tak bývá, tak je k tomu potřeba projekt, který má svou časovou náročnost. Stavba mostu bude tedy pokračovat po přeložení kanalizace.

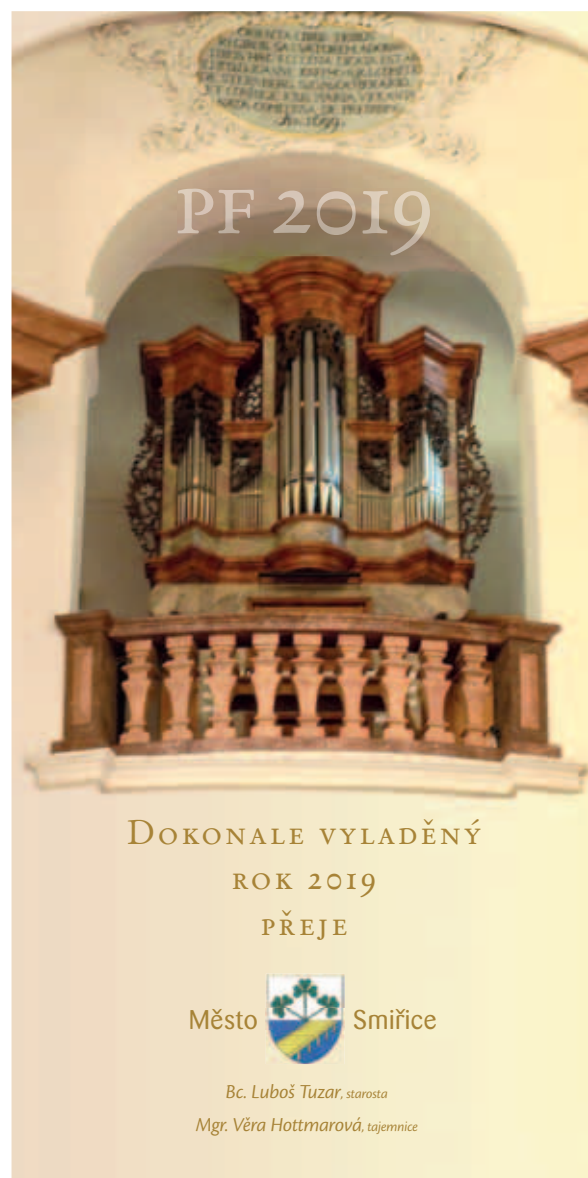

Jelikož byl z obou stran k mostu položen asfalt, bude možné z jedné části města do druhé jezdit Kršovkou, a nikoli již přes Holohlavy. Nákladní dopravě bude i nadále vjezd do města zakázán.

Další etapa bude v příštím roce zahájena až po dokončení mostu a zprůjezdění této části průtahu. Předpoklad zahájení další etapy je v současné době stanoven na 10. 6. 2019.

Jelikož toto číslo Zpravodaje je v tomto kalendářním roce poslední, tak mi dovolu, abych Vám všem popřál pohodové a klidné Vánoce, šťastný vstup do nadcházejícího roku a v něm pevné zdraví.

Bc. Luboš Tuzar, starosta

REKONSTRUKCE ULICE NÁDRAŽNÍ – SMIŘICE – 1. ETAPA (SEVERNÍ ČÁST) JE REALIZOVÁN Z DOTAČNÍHO FONDU KRÁLOVÉHRADECKÉHO KRAJE.

Slovo tajemnice města Smiřice

Vážení občané,

rok 2018 se chýlí ke konci a tak mi dovolu několik slov.

V průběhu roku jsme zajišťovali průběh prezidentských, komunálních a senátních voleb. Do činnosti okrskových volebních komisí se zejména v říjnových volbách museli zapojit prakticky všichni zaměstnanci úřadu, včetně dojíždějících, protože zájem o členství v komisích z řad smiřických občanů byl minimální. Ráda uvítám při příštích volbách (ano opravdu již příští rok nás čekají další volby – volby do Evropského parlamentu) nové zájemce.

Ustavující zasedání zastupitelstva proběhlo dne 1. listopadu 2018, byl zvolen staronový starosta Bc. Luboš Tuzar a i personální složení rady města zůstalo stejné. Do konce roku byly stanoveny ještě dva termíny zasedání zastupitelstva, práce je opravdu dost.

Dovolu mi však vrátit se k problému, o kterém jsem již psala v minulosti a se kterým se stále občas setkáváme. Je to situace často nepříjemná pro obě strany. Přijdete na úřad a pracovník, se kterým potřebujete jednat, není přítomen. Vzhledem k tomu, že jsme malý úřad, zpracovává příslušnou agendu často jen jediný pracovník a jiný úředník nemá kompetence danou věc řešit. To Vám samozřejmě na náladě nepřídává a někdy to „odnese“ okolí. Nicméně této situaci lze předejít.

Městský úřad je pro veřejnost otevřen po celý pracovní týden. V tzv. úřední dny, tj. v pondělí a ve středu, najdete příslušné pracovníky na úřadu a máte jistotu, že svoji záležitost osobně vyřídíte. V ostatní dny je vždy zajištěn provoz podatelnou a pokladnou, na jednotlivých odborech však může dojít k situaci,

kdy pracovník je služebně mimo úřad, na školení apod. Práce úředníků opravdu není jen sezení u počítače, ale často je spojena s prací v terénu. Uzavření celého úřadu, např. z technických důvodů nebo z důvodu školení, oznamujeme vždy s předstihem.

Pokud potřebujete svoji záležitost projednat osobně v neúřední dny, je lépe si předem telefonicky domluvit schůzku. Vyhnete se tak případné zbytečné cestě. Telefonické kontakty na všechny pracovníky úřadu jsou k dispozici na webových stránkách města, kontakt na ústřednu (495 809 010) je uveden i na dokumentech úřadu. Věřím, že takto se nám podaří zrychlit a zefektivnit vyřízení Vašeho požadavku.

Z mnoha věcí, které mě minulý rok potěšily a za které bych chtěla poděkovat, je ochota mých kolegů, ať již z úřadu, infocentra, knihovny, městské policie či údržby města, zapojit se do činností, které sice nemají v pracovní náplni, ale je potřeba udělat.

A na závěr ještě jedno poděkování - dlouholetému pracovníkovi údržby města panu Ludku Federselovi, který odchází do důchodu. Doufám, že v budoucnu nám ještě v případě potřeby vypomůže formou brigády.

Přeji Vám všem klidné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a spokojenosti v příštím roce.

Mgr. Věra Hottmarová

Výsledky voleb do zastupitelstev obcí a do senátu

Ve dnech 5. a 6. října proběhly volby do zastupitelstev obcí a 1. kolo volby do Senátu Parlamentu ČR. Zvolit si svého zastupitele pro volební období 2018–2022 projevilo zájem 986 občanů z celkového počtu 2 319 zapsaných voličů, což činí volební účast 42,52 %. S drtivou převahou vyhrálo sdružení Volba pro Smiřice, které získalo 6 143 hlasů, tedy 46,55 %, a celkem 8 míst v zastupitelstvu. Sdružení SMIŘICE, RODOV, TROTINA NÁŠ DOMOV získalo 4 496 hlasů, tedy 8,45 % a 5 míst v zastupitelstvu. Občanská demokratická strana získala jedno křeslo (1 443 hlasů, 10,93 %) a stejně tak Komunistická strana Čech a Moravy (1 115 hlasů, 8,45 %).

Složení zastupitelstva: Martin Černý, MUDr. Jiří Jarolímek, Bc. Lucie Klapková, Jan Koudelka, Ing. Miroslav Malina, Mgr. Petr Rohlena, Robert Smékal, Bc. Luboš Tuzar (všichni Volba pro Smiřice), Ing. Jindřich Litomiský, Bc. Lukáš Novotný, Ing. Pavel Seidl, Ing. Lukáš Trávník, Ing. Miroslav Voňka (všichni SMIŘICE, RODOV, TROTINA NÁŠ DOMOV), Ing. Ladislav Koldrt (ODS) a Lubomír Jandera (KSCM).

Na ustavujícím zasedání zastupitelstva byl starostou města zvolen opět Bc. Luboš Tuzar, místostarostou Ing. Ladislav Koldrt a členy rady města Lubomír

Jandera, Jan Koudelka a Mgr. Petr Rohlena. Finanční výbor zastupitelstva bude v následujícím volebním období pracovat ve složení Bc. Lukáš Novotný (předseda), Ing. Veronika Pultrová, Bc. Petra Kratěnová, DiS., Kateřina Brožová a Ing. Pavel Seidl. Kontrolní výbor pracuje ve složení Lubomír Jandera (předseda), Hana Vrabcová a Pavel Brož.

Prvního kola senátních voleb se zúčastnilo 899 občanů města, což je 38,77 % populace města s volebním právem. Občané dali nejvíce hlasů Petru Koletovi (ANO) – 207 a Mgr. Martinu Červíčkovi, brig. gen. v. v. (ODS) – 203. Až třetí byl ve Smiřicích MVDr. Pavel Bělobrádek, Ph.D., MPA, který ale nakonec postoupil společně s Mgr. Červíčkem do druhého kola.

Ve druhém kole 12. až 13. října se do volebních místností dostavilo už jen 258 voličů (11,12 %). Ze dvou postupujících kandidátů dali smiřičtí voliči přednost Mgr. Červíčkovi, který obdržel 203 hlasů, před MVDr. Bělobrádkem se 132 hlasy. Mgr. Martin Červíček nakonec v celém svém senátním obvodu obdržel 12 480 hlasů.

Ladislava Reichová

Zprávy z městského úřadu

NOVÉ WEBOVÉ STRÁNKY MĚSTA

Koncem září se změnila podoba internetových stránek města Smiřice. Ta současně pracuje s redakčním systémem vismo Online a je vytvořena v souladu s požadavky pro tvorbu přístupného webu a tak, aby byly splněny všechny zákonné povinnosti.

Mimo celkové podoby stránek nastaly ještě tyto zásadní změny: prezentace kaple, knihovny a kulturního střediska nemají vlastní stránky na doméně 3. stupně, jako tomu bylo dosud, ale informace jsou vloženy do „základního webu“ pod odkaz Kultura a volný čas. Stejně tak už nebude fungovat prezentace festivalu Smiřické svátky hudby, ten bude mít brzy svou doménu www.festivalsmirice.cz s novým rezervačním systémem.

Vše nové přináší různě zapeklitost a je nám jasné, že prvotní orientace v nové struktuře je náročná. Jde však o zvyk, a my pevně doufáme, že si na novou podobu zvyknete rychle. Koneckonců jednu změnu tváře webových prezentací jsme už společně zvládli před devíti lety...

Nikdo z nás se nevyhne při své práci chybám, a tak se může stát, že některá informace chybí, je částečná a podobně. Kopírování velkého množství dat bylo časově náročné, jeden by nevěřil, kolik informací máme na webu uloženo. A tak pokud na nějakou chybu na webu narazíte, budeme rádi, když nám to sdělíte. Stejně tak uvítáme jakékoliv konstruktivní připomínky, které nám můžete zaslat na e-mail podatelna@mestosmirice.cz.

EVIDENCE ZTRÁT A NÁLEZŮ

Valná většina nálezů, které nám pozorní občané doručí na podatelnu městského úřadu, se vrátí svým majitelům. Nicméně stále nám tu některé zůstávají, a proto zde přinášíme přehled nálezů za roky 2017 a 2018.

Vlastník zde zveřejněných nalezených předmětů (nebo ten, kdo věc ztratil) se může obrátit na správní odbor MěÚ Smiřice, tel. 495 809 010. Před předáním je nutné se prokázat platným dokladem totožnosti (občanský průkaz, cestovní pas, povolení k trvalému pobytu pro cizince) a nalezená věc musí být jednoznačně identifikována.

Seznam nevyzvednutých nálezů za rok 2018

- Ev. č. 4/2018 – Klíče, nalezeny 14.04.2018 před prodejnou U Brožů
- Ev. č. 5/2018 – Klíč, nalezen 08.05.2018 na nádvoří zámku ve Smiřicích
- Ev. č. 9/2018 – Svazek klíčů na šňůrce, nalezen 05.05.2018 v ulici Ed. Karla
- Ev. č. 10/2018 – Fotoaparát, nalezen 28.05.2018 na fotbalovém stadionu SK Smiřice
- Ev. č. 12/2018 – Cyklistická brašna, nalezena 01.06.2018 v areálu zámku
- Ev. č. 14/2018 – Svazek klíčů, nalezen 02.06.2018 na fotbalovém stadionu SK Smiřice
- Ev. č. 19/2018 – Brýle, nalezeny 25.10.2018 u hřiště před ZŠ Smiřice
- Ev. č. 20/2018 – Pánské jízdní kolo, nalezeno 09.11.2018 u kavárny Fidla

Seznam nevyzvednutých nálezů za rok 2017

- Ev. č. 7/2017 – Kožené pouzdro s poznámkovým blokem, nalezeno 14.06.2017 v zámeckém parku
- Ev. č. 13/2017 – Svazek klíčů, nalezen 23.07.2017 u Kaple Zjevení Páně
- Ev. č. 18/2017 – Pánské jízdní kolo, nalezeno 10.09.2017 u kavárny Fidla
- Ev. č. 20/2017 – Svazek klíčů, nalezen 19.09.2017 u smiřického hřbitova
- Ev. č. 23/2017 – Svazek klíčů, nalezen 09.11.2017 u psiho útulku
- Ev. č. 25/2017 – Klíč od automobilu, nalezen 22.11.2017 v zahrádkářské kolonii Zámek

Ladislava Reichová, vedoucí správního odboru

STROMY VE SMIŘICÍCH TRÁPÍ KŮROVEC A POČASÍ

Se závěrem roku se zeleň přehoupala do období vegetačního klidu. Veškeré naplánované výsadby jsou již hotové a můžeme jenom čekat, jak přečkají letošní zimu a čím nás překvapí na jaře. S uspokojením sleduji, že i když bylo velmi horké a suché léto, tak se nové výsadby před nádražím, u Domu s pečovatelskou službou a u Dvorany uchytily. Jediný záhon u přechodu před Dvoranou je prořídilý, ale i přes velmi nepříznivé klimatické podmínky a sítě pod povrchem přece jen část záhonu přežila a na jaře se bude doplňovat. Také výsadby uskutečněné v předešlých letech, ať na náměstí či např. u mateřské školy, kruté léto přežily a daří se jim dobře.

Positivní střídá ale negativní. Ve Smiřicích, ostatně jako ve většině měst, se vyskytuje kůrovec. Tento brouk napadá již oslabené jehličnany, především smrky, ale i borovice či douglasky. Oslabené jsou téměř všechny vzrostlé jehličnany ve městě, trápí je vedra, sucha a nedostatečný prostor pro kořeny. Zatímco smrk v lese je ve třiceti až sto letech v nejlepší formě, ve městě už často začíná odumírat. Proto apelujeme na majitele zahrad se vzrostlými stromy, aby jim věnovali zvýšenou pozornost a zkontrolovali jejich zdravotní stav. Hlavním ukazatelem kůrovce jsou drobné díry s pilinami, které se kupí i pod stromem, a postupně usychání.

Detail napadení stromu kůrovcem

Kůrovcem jsou napadené stromy v parku a na starém sídlišti. V zámeckém parku bude pokáceno celkem pět stromů (2x smrk pichlavý, 2x douglaska tisolistá, smrk ztepilý) nedaleko mostu přes Labe. V příštím roce se uskuteční náhradní výsadba podle plánu „Revitalizace zámeckého parku ve Smiřicích“, a to 3x douglaska tisolistá a 1x dub červený. Na starém sídlišti bude náhradní výsadba v rámci celkové revitalizace, kdy budou vysazeny např. medonosné paulownie, lípy, okrasné slivoně a šefík.

Dalším stromem, jehož zdravotní stav se výrazně zhoršil, je lípa před rodovským hřbitovem, a bohužel bude muset být pokácena ještě letos. Na její místo přijde nová lípa.

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Na sběrných místech tříděného odpadu u Základní umělecké školy a Gen. Govorova – kotelna přibýly dvě malé černé popelnice na drobné kovy. Jsou označené velkými samolepkami s jasným výčtem, co sem patří. Je to drobný kovový odpad jako konzervy, plechovky od nápojů a podobně. Nepatří sem tzv. kapsičky, tedy směsné sáčky s hliníkovým vnitřkem od kočičí potraviny.

Bohužel za dva týdny užívání musíme konstatovat, že popelnice jsou plné směsného komunálního odpadu, a jestli se situace nezlepší, budou opět odstraněny. Původní plán byl tyto popelnice umístit na všechna sběrná místa, a to především aby se nemuselo s drobným kovovým odpadem na sběrný dvůr a měli jsme vše blíže. Ale vypadá to, že lidé o tuto službu nemají zájem.

Barbora Luxová, odbor správy majetku a ŽP

Zprávy z matriky

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Dne 9. června 2018 se v Erbovním sále ve Smiřicích konalo vítání občánků města Smiřice a obce Holohlavy, kterého se zúčastnily děti: Tereza Slezáková, Viktor Hofman, Zuzana Šrůtová, Jan Petrásek, David Makal, Matouš Rýdl, Hana Vrabcová, Benjamin Grus, Dorota Melichárková, Vojtěch Jan Koutník a Filip Svoboda.

Dne 22. září 2018 se vítání občánků zúčastnily děti: Vendula Merklová, Šimon Mochan, Matyáš Koreňčík, Jan Smotlacha, Adam Petráček, Adéla Krejčí, Nikolaj Špetla, František Hník, Magdaléna Andryšková, Marek Plšek, Antonína Chytráčková, Michael Matthias Šmidrkal a František Rynt.

Všechny děti byly zapsány do Pamětní knihy města Smiřice a Holohlav.

ŽIVOTNÍ JUBILEA

80. narozeniny oslavili:

červen – Marie Jiráňová

červenec – Jana Heřmanová

srpen – Anneliese Heroutová

září – Květoslava Procházková

říjen – Blanka Štěpánová, Ludmila Kováčová, Josef Kouba,

Věra Čermáková, Alena Rapouchová

listopad – Květa Škarytková, Alois Hošek

85. narozeniny oslavily:

květen – Milada Vágnerová

srpen – Božena Kozová, Anna Rohlenová, Naděžda Burešová

říjen – Miroslava Trojanová, Eva Kloučková

90. narozeniny oslavili:

červen – Josef Fejgl

srpen – Božena Fejglová

září – Marie Kadrnožková

Všem jubilantům upřímně gratulujeme a do dalších let přejeme hodně štěstí, zdraví a spokojenosti.

SŇATKY

(červen–listopad)

01.06. Kaple Zjevení Páně

Jiří Lindr, Broumov
Martina Slánská, Hradec Králové

02.06. Kaple Zjevení Páně

Radek Pilnáček, Smiřice
Martina Váchová, Smiřice

02.06. Erbovní sál

Martin Merkl, Holohlavy
Lydie Speváčková, Holohlavy

09.06. Erbovní sál

Ondřej Holan, Smiřice
Petra Hečková, Nový Vojšov

14.06. Erbovní sál

Lukáš Jedlička, Smržov
Šárka Runštuková, Smržov

22.06. Erbovní sál

Vojtěch Mareček, Hradec Králové
Klára Rosenbaumová, Most

23.06. Erbovní sál

Tomáš Kočí, Pardubice
Petra Šefčíková, Staré Smrkovice

23.06. Skalička, Merklův statek

Martin Souček, Černilov
Michaela Kapucianová, Černilov

Zprávy z matriky – pokračování

10.08. Erbovní sál	Josef Oupic, Hradec Králové Jitka Součková, Hradec Králové
10.08. Kaple Zjevení Páně	Jakub Boldiš, Hradec Králové Kateřina Horáková, České Meziříčí
11.08. Kaple Zjevení Páně	Robert Krivčík, České Meziříčí Štěpánka Bečičková, České Meziříčí
11.08. Smiřice, zámecký park	Karel Volejník, Smiřice Lenka Nováková, Smiřice
18.08. Kaple Zjevení Páně	Peter Szabó, Slovensko Lucie Zochová, Jaroměř Martin Ševčík, Jaroměř Petra Stránská, Jaroměř Miroslav Staněk, Blešno Kristýna Langnerová, Třebachovice p. Or. Vojtěch Tater, Hradec Králové Šárka Baboráková, Smiřice
18.08. Erbovní sál	Vojtěch Ježek, Žleby Radka Bernardová, Žleby
25.08. Kaple Zjevení Páně	Stanislav Smrček, Náchod Jana Makytová, Červený Kostelec Radoslav Jarina, Červený Kostelec Veronika Hejzlarová, Holohlavý
01.09. Kaple Zjevení Páně	Vratislav Stanner, Neděliště Michaela Šťastná, Neděliště
08.09. Kaple Zjevení Páně	Michal Tomáš, Hradec Králové Lenka Pašková, Kosice
14.09. Erbovní sál	Antonín Jílek, Chlum Veronika Krčmářová, Chlum
15.09. Erbovní sál	Václav Kačer, Kosičky Miluše Sajkršmídová, Smiřice
17.09. Erbovní sál	Josef Valašík, Hradec Králové Marcela Jedličková, Hořice
22.09. Erbovní sál	Jan Pechanec, Sendražice Michaela Rulíková, Sendražice Jan Němec, Hradec Králové Zuzana Culková, Hradec Králové
27.09. Erbovní sál	Darko Čugalj, Srbsko Aleksandra Drynko, Polsko
10.11. Erbovní sál	Zdeněk Hartych, Výrava Štěpánka Jeřábková, Arnultovice
24.11. Erbovní sál	Miroslav Žatko, Černilov Alena Lajdarová, Černilov

Všem novomanželům upřímně blahopřejeme.

Svatební obřad může proběhnout i v zámeckém parku. Za poskytnutí snímku děkujeme manželům Lence a Karlovi Volejníkovým.

Z NAŠICH ŘAD ODEŠLI

květen – Irena Tučková
červen – Božena Tobíšková, Květoslav Menger, Vladimír Zima, Michal Černý,
Miloslav Kopecký
srpen – Miloslav Tuzar, Vlasta Kučirková, Anton Boroš, Josef Trávník,
Jaroslava Štefanová
září – Růžena Cvikelová, Josef Hájek
říjen – Naděžda Burešová, Vratislav Dvořák, Marie Kadrnožková,
Oldřich Barviř
listopad – Milan Puterka, Josef Pýcha

Děkujeme všem za poskytnutí souhlasu se zveřejněním zde uvedených údajů do společenské rubriky.

Etela Koldrtová, matrikářka

Vzpomínáme ...

Dne 27. září 2018 uplynulo již 30 let, co nás navždy opustil
milovaný manžel, tatínek a dědeček pan
VÁCLAV HUŠEK.
Pokud jste ho měli rádi, vzpomeňte s námi.
Manželka a dcera Šárka s rodinou.

Vzpomínáme ...

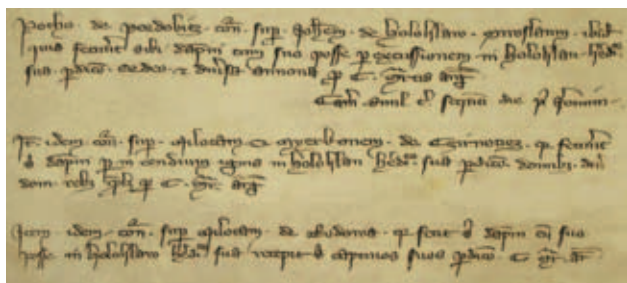

Dne 31. října 2018 uplynulo již 10 let, co nás navždy opustil
milovaný manžel a tatínek pan
JOZEF DARJANIN.
Kdo jste jej znali a měli rádi, vzpomeňte s námi.
Manželka Jitka s rodinou.

Zprávy z Obecního úřadu Holohlavy

Veličinou, kterou nedokáže lidstvo ovlivňovat, je čas. Stáří Země a vesmíru se počítá na miliardy let. Přítomnost lidí na zeměkouli se počítá na miliony let. Lidský věk jen výjimečně dosahuje 100 roků. Stáří měst a obcí se dá počítat na staletí. U naší obce jsme nezjistili, kdy vznikla, ale bezpečně máme zjištěno, že první písemná zmínka o ní pochází z roku 1318. Nachází se na straně 64 jindřichohradeckého zlomku kvaternu zemských desk půhoných (víceméně soudních) z let 1316–1322.

Málokdo z nás by dokázal tento dokument přečíst – přesto hned v prvním řádku rozeznáme slovo „Holohlav“. Neuškodí nechat si tento text převést do současné češtiny:

1. Půta z Pardubic žaluje Jana z Holohlav a Miroslava také z Holohlav, že svými lidmi způsobili škodu násilným vpádem na jeho dědičném statku v Holohlavech. Škoda na ječmeni a různém jiném obilí 100 hřiven stříbra.
2. Dále žaluje Milotu a Mirka z Černožic, že mu způsobili škodu požárem na jeho dědičném statku v Holohlavech. Požaduje od každého náhradu škody na domě a různém domácím zařízení 100 hřiven stříbra.
3. Dále žaluje Milotu z Rodova, že mu svými lidmi způsobil škodu na jeho dědičném statku v Holohlavech a odvlkl jeho čeledě. Škoda 100 hřiven stříbra. Projednání žaloby bylo stanoveno na den po svátku sv. Jeronýma, tj. na 1. října 1813 – a tím se dostaneme k první písemné zmínce o obci Holohlavý.

A ještě něco můžeme odvodit z daného starého textu. Hovoří se tam o dědičném statku, domě zničeném požárem. Když už byl k danému datu v Holohlavech dům a statek, těch domů a hospodářství zde muselo být už tehdy víc a naše vesnice (Holohlavý) zde musela být již před tímto datem. Ostatně i velmi četné archeologické nálezy potvrzují osídlení tohoto místa.

Při vzpomínce na začátek Holohlav jsme se drželi první písemné zmínky. Bylo rozhodnuto uspořádat k 700. výročí důstojnou vzpomínku dne 15. září 2018. Při této příležitosti vzpomenout i na významné 100. výročí vzniku našeho státu. Přidali se i členové Dobrovolného hasičského sboru vzpomínkou na 135. výročí svého vzniku. Přijeli je podpořit s ukázkou své techniky i hasiči z okolí. K výročí obce byly pořízeny nové symboly obce – vyšívání prapor a vyšívání znak. V rámci oslavy byly tyto symboly požehnány v místním kostele sv. Jana Křtitele.

Zásluhou paní Heleny Rezkové byla vydána velmi hodnotná kniha, která popisuje celou známou historii obce – na oslavu byl zařazen i křest této knihy. Bývá zvykem zasadit při významných výročních strom – i tentokrát byla zasazena ve středu obce lípa jako symbolický strom našeho státu.

Bylo pamatováno i na ty, kteří se dnešních dnů nedožili. K pamětní desce padlých na školní budově byl položen věnec obětem válek. Oslavy spojené s bohatým a různorodým programem se zúčastnilo okolo 3 tisíc spokojených účastníků a ke zduaru akce přispělo i velmi pěkné počasí.

Zprávy z Obecního úřadu Holohlav – pokračování

Z tohoto místa bych chtěl poděkovat všem pořadatelům celé zdařilé akce, kteří přispěli k zdárnému průběhu oslav. V první řadě především zastupitelům obce za sestavení celého bohatého scénáře slavnostního dne. V neposlední řadě firmě Trotina Auto s.r.o., která uspořádala kulturní program na farské zahradě se šermíři ze Starých Hradů a den otevřených dveří ve své firmě. Děk patří kulturistům, kteří zabezpečili parking pro návštěvníky a řízení provozu na příjezdových komunikacích. Hasičům díky za to, jak sestavili celý konvoj hasičské techniky v ul. Dlouhá – k vidění zde byly ukázky od ručních stříkaček až po soudobou požární techniku. Polní myslivci si zaslouží poděkování za účast v průvodu s naším požehnaným praporem a za pokládání věnců ke stému výročí české státnosti. Je nutno poděkovat našim nejmenším za vystoupení na tanečním parketu a holohlavským mažoretkám, které upoutaly návštěvníky nejen na pódiu v parku, ale i svým vystoupením v průvodu od kostela sv. Jana Křtitele do holohlavského parku. Z konkrétních osob musím nejvíce vyzvednout práci pana Přemka Andryše, který se podílel nejen na obrazové dokumentaci v naší knížce, ale i na sestavení historické fotodokumentace a televizní smyčky o naší obci v jídelně Kulturního střediska.

DÁLNIČE D11 SE ZAČÍNÁ STAVĚT

2. října 2018 po získání pravomocného stavebního povolení a po letní dohodě s hnutím Děti Země se na konci dálnice D11 u hradeckých Kuklen uskutečnilo poklepání na základní kámen k zahájení výstavby dalšího úseku dálnice, nazvaný D11 1106 – Hradec Králové – Smiřice. Tento úsek ve skutečnosti končí až u Arkusu v Černožicích. Zhotoviteli tohoto úseku bude sdružení firem Eurovia, Metrostav a Swietelsky za 2,6 miliardy korun bez daně. Na 15,5 kilometrech dálnice bude osmnáct mostů, dvě mimoúrovňové křižovatky a šest protihlukových stěn. Úsek kolem naší obce bude provádět firma Eurovia CS, a.s., se kterou jsme již dnes v kontaktu, a doufám, že budeme dobře spolupracovat. Myslíme si, že až se rozjede na trase stavební práce, betonáže mostů a přibudou další stavební dělníci, předpokládáme, že budou využívat služby holohlavské jídelny. A proto se již nyní musíme na přísun strážníků připravit. Vzhledem k současné situaci nedostatku pracovních sil na trhu práce bychom již nyní rádi přijali dalšího kvalifikovaného zaměstnance do kuchyně.

V současné době musíme ukončit nájemní smlouvy s některými pachťáři na obecní polnosti za ul. Zadní a Dlouhá, jelikož v Územním plánu obce máme zelený pás, označený jako zeleň ochranná a izolační. Zde ve spolupráci s ŘSD – správou Hradce Králové plánujeme vysázet lesopark. Měl by ochraňovat naši obec od hluku projíždějících aut z budoucí dálnice.

Dnes už všichni věříme, že se zprovoznění dálnice v roce 2023–2024 u nás dočkáme a v ulici Na Státní v Holohlavech bude menší provoz. Povolování dálničního úseku kolem Holohlav trvalo 22 let. Nyní už jen doufáme, že nebudou naším krajem migrovat např. žádní obojživelníci a další živočichové – ekologický dozor stavby by totiž výstavbu dálnice mohl zastavit!

VOLBY DO ZASTUPITELSTVA OBCE HOLOHLAVY

se konaly ve dnech 5 a 6. října 2018. Občané v nich rozhodli, kdo bude spravovat jejich obec ve volebním období 2018–2022. Pevně věříme ve vytvoření kompaktního týmu složeného ze šesti stávajících členů zastupitelstva – Ondřej Brandejs, Mgr. Josef Hájek, Pavel Hojdík, Iveta Hrochová, Miloš Malinský, Ing. Jiří Škrabka a pěticí nových zastupitelů Zuzana Černá, Jan Hovorka, Karel Jelen, Radislav Richtera a Ing. Renáta Špryňarová. Tým, který bude nadále udržovat dosavadní trend vedoucí k dalšímu rozvoji obce.

Na tomto místě je třeba také poděkovat odcházejícím zastupitelům. Panu Josefu Holečkovi, který začínal s prvním starostou v nových dějinách budovat obec. Zastupitelem byl 27 let – od r. 1991. Dále pan Petr Šimurda byl zastupitelem 12 let. Dále připomeňme Ing. Jakubského, Lenku Nasvetrovou a Romana Prokopa.

Ustavující jedenáctičlenné zastupitelstvo se sešlo v pondělí 29. října, kde byl tajnou volbou opět zvolen starostou obce Miloš Malinský a místostarostou Mgr. Josef Hájek. Na závěr ustavujícího zasedání seznámil starosta přítomné s rozpracovanými akcemi a možnými úkoly na volební období 2018–2022. Mezi hlavními úkoly vyzdvihl současný problém se zhotovitelem sportovního parku v ul. Na Lávkách. Je to zakázka nad 6 mil. Kč, a proto jsme dle zákona povinni vypisovat výběrové řízení na celou stavbu najednou se zveřejněním – vypsáním na celou stavbu. Již podruhé se žádný zhotovitel nepřihlásil z důvodů vysoké nabídky práce na trhu a složitosti práce. V současné době probíhá třetí opakované kolo výběrového řízení s prodlouženou dobou nástupu a dokončení díla. Doufáme, že se nějaká sportovně-stavební firma do soutěže přihlásí.

Dalším naším přáním – a ve Zpravodaji jsme o tom psali – je příprava dokumentace „Revitalizace školního parku“, který bychom chtěli obnovit, zmodernizovat a vysázet nové, mladé stromky. Dendrologické posudky na stávající přerostlé stromy vyhodnocené v roce 2017 nedopadly dobře a je třeba počítat s obnovou. Další připravovanou akcí je rekonstrukce kabelového vedení elektřiny, rozhlasu a veřejného osvětlení v ul. Na Lávkách a následné opravy komunikace. Stále také jednáme s Biskupstvím královéhradeckým o posunutí ohradní zdi farské zahrady, abychom zde mohli vybudovat menší parkoviště pro automobily a dokončit chodník před vstupem na místní hřbitov. V současnosti pracujeme s Pozemkovým úřadem na pozemkových úpravách, které probíhají zároveň s obcí Rodov, kde se čekalo na přesné hranice budoucí dálnice D11. Plánují se společné nové obslužné komunikace pro přístupy na soukromé pozemky, ale mohou sloužit třeba i jako nové cyklotrasy. Dalším úkolem je čištění koryta potoku Jordán, který je plný splavenin a rákosu. Sediment bude vytěžen na obecní pozemky a po vyschnutí v jarních měsících bude odvezen na pole, případně na skládku. Vše záleží na zastupitelích, v jakém pořadí a co se bude realizovat dříve, či později, případně něco dalšího.

SPOLUPRÁCE S MĚSTSKOU POLICIÍ SMÍŘICE

Jistě jste si všimli, že v Holohlavech se začalo s rychlostí projíždějících aut na místních komunikacích něco dít. Začala se měřit rychlost a padly již první pokuty. Příkazové značky nepomáhají, zrovna jako retardéry pro „služební“ automobily. Každý majitel rodinného domku chce, aby se před jeho domkem jezdilo pomalu, nejlépe vůbec a sám ve svém autě spěchá, případně ukazuje, jak jeho autíčko je živé. Počítejte s tím, že v Holohlavech se bude měřit i nadále. Myslíme si, že řidiči si po pokutách od Městské policie Smiřice, případně od magistrátu z Hradce Králové (ten vyřizuje pokuty nezastavených řidičů – samozřejmě i s odečtením drahocenných bodů), dají pozor a začnou jezdit podle předpisů. Nic lepšího jsme nevymysleli.

CO ŘÍCI ZÁVĚREM:

V první řadě děkuji všem voličům, kteří v hojné míře přišli v měsíci říjnu k volebním urnám a svými hlasy dali důvěru našim zastupitelům, jak novým, tak i těm zkušeným, kteří se v minulém období snažili rozvíjet naši obec.

Za celé naše zastupitelstvo si Vám dovoluji popřát krásné prožití vánočních svátků a do nového roku hodně zdraví, štěstí, radosti v rodinách.

Miloš Malinský, starosta obce

Mažoretky IZABEL Holohlavy

Přinášíme souhrn celého školního roku 2017/2018, který byl plný soutěží pro oba týmy Izabelky a Izabel. Po zbudování klubovny v tělocvičně Holohlav a vytvoření základny pro oba týmy, jsme začaly pracovat na soutěžních choreografiích. Novinkou je, že byla vytvořena pódiová sestava s pompony. Celý soutěžní rok byl úspěšný a do klubovny se vystavily další poháry na čestné místo. Tady je celá soutěžní bilance:

IZABELKY:

- 25. 11. 2017 – O pohár lanškrounské koruny – děti baton – 1. místo
- 24. 3. 2018 – TPO Dance Třebechovice 2018 – 1. místo
- 7. 4. 2018 – Dvorská jednička 2018 – mini baton – 1. místo
- 12. 5. 2018 – Dobrušské sluníčko – 1. místo

- 19. 5. 2018 – O týništské tajemství – mini kadet – 1. místo
- 20. 5. 2018 – TMD CUP 2018 – velká formace baby – 1. místo
- 2. 6. 2018 – O rtyňskou zvonici – v kategorii do 11 let – 3. místo
- 16. 6. 2018 – Juniorská hůlka Chotěboř – formace děti – 1. místo
- Vystoupení: dětské akce – karnevaly, vystoupení 1. května v České Skalici, dětský den Holohlavy

IZABEL:

baton (hůlka):

- 25. 11. 2017 – O pohár lanškrounské koruny – kadetky bat – 3. místo
- 25. 3. 2018 – CMA – Starting Cup Hradec Králové – defilé bat junior – 1. místo
- Starting Cup Hradec Králové – pódio bat junior – 1. místo
- 7. 4. 2018 – Dvorská jednička 2018 – junior baton – 4. místo
- 22. 4. 2018 – CMA – kvalif. kolo CHRUDIM – defilé bat junior – 2. místo
- kvalif. kolo CHRUDIM – pódio bat junior – 3. místo
- kv. kolo CHRUDIM – miniformace bat junior – 2. místo
- 5. 5. 2018 – CMA – semif. kolo Čechy Trutnov – defilé bat junior – 3. místo
- semif. kolo Čechy Trutnov – pódio bat junior – 3. místo
- semif. kolo Čechy Trutnov – minif. bat junior – 1. místo
- 20. 5. 2018 – TMD CUP 2018 – velká formace junior – 1. místo
- TMD CUP 2018 – malá formace junior – 1. místo

- 25.–27. 5. 2018 – CMA – FINÁLE HRADEC KRÁLOVÉ
- defilé bat junior – 4. místo
- pódio bat junior – 4. místo
- miniformace bat junior – 2. místo

- 16. 6. 2018 – Juniorská hůlka Chotěboř – miniformace kadetky – 1. místo
- Juniorská hůlka Chotěboř – miniformace juniorky – 4. místo
- Juniorská hůlka Chotěboř – formace juniorky – 5. místo

Pompon:

- 25. 11. 2017 – O pohár lanškrounské koruny – kadetky pompon – 2. místo
- 7. 4. 2018 – Dvorská jednička 2018 – junior pompon – 2. místo
- 20. 5. 2018 – TMD CUP 2018 – velká formace junior – 4. místo
- Vystoupení: soukr. akce v Holohlavech, Fit sobota s Olgou Šípkovou ve Smiřicích, dětský den v Holohlavech, vystoupení na volební kampani ve Smiřicích

Konec sezóny oba týmy ukončily na výročí 700 let Holohlav průvodem obcí a vystoupením na pódiu v parku. Sezóna byla velmi náročná a dlouhá. Bude-li si přát, aby další soutěžní rok byl minimálně stejně úspěšný. Přes vánoční svátky přejeme mažoretkám klidný odpočinek, aby mohly v roce 2019 zaútočit na stupně vítězů. Úspěchy v novém roce přejeme i členům, hodně spokojených dní a hlavně dobré zdraví.

IZABELKY a IZABEL Holohlavy

Tip na vánoční dárek

V květnu letošního roku bylo v Kapli Zjevení Páně nahráno a 9. října slavnostně pokřtěno nové CD tří předních českých operních pěvkýň Andrey Kalivodové, Terezy Mátlové a Pavliny Senic s názvem KOUZELNÁ NOC.

K dostání je v Městském informačním centru, Paláceho 125, cena je 299 Kč.

Ze života Základní školy

EXKURZE DO JAROMĚŘE

Netradičně hned na začátku školního roku, 13. září 2018, se žáci 5. A zúčastnili historicky zaměřené exkurze do Jaroměř. V muzeu se konala výstava s názvem „MY VÁS TADY NEHCEME“, vztahující se především k roku 1968, ale i letům od počátku samostatného Československa, tj. od roku 1918. Chtěli jsme touto výstavou navázat na výtvarnou soutěž z předcházejícího školního roku „OSMIČKOVÁ VÝROČÍ“, do níž jsme se také zapojili. Po návštěvě muzea se žáci přesunuli na jaroměřské náměstí, kde jsme si vysvětlili znaky renesančního stavebního slohu, jež je po dávném požáru dochován pouze po jedné straně náměstí. Exkurzi jsme zakončili výkladem a prohlídkou prostoru chrámu sv. Mikuláše, významné sakrální stavby pozdně lucemburské a vladislavské gotiky s nádherným barokním interiérem. Všechny poznatky žáci využijí v hodinách vlastivědy, protože v 5. ročníku se tento předmět věnuje právě historii od pravěku po nedávnou minulost.

ARCHA NOEMOVA – OBRATNÍ OBRATLOVCI

Ve čtvrtek 4. října se žáci 8. ročníku vydali do Nové budovy Národního muzea Praha, kde absolvovali lektorovaný program Obratní obratlovci. Pozorně poslouchali poutavý výklad průvodkyně, vyplňovali pracovní listy, ve skupinkách připravovali pro své spolužáky prezentace. Z Prahy odjžděli obohaceni nejen o nové poznatky ze života zvířat. Krásné počasí totiž dovolilo i procházku historickým centrem města. Děti si prohlédly Václavské náměstí, Staroměstské náměstí, Karlův most, odkud obdivovaly nádherné panorama Pražského hradu. Cestou přes Kampu došli až k Tančicímu domu, kde už na ně čekal autobus na cestu domů.

VÝUKOVÉ PROGRAMY

V letošním školním roce se naše škola zapojila do projektu Vzdělávací programy paměťových institucí do škol. Ze široké nabídky vybrali vyučující pro žáky 2. ročníku program s názvem Smysluplná zahrada. Dne 9. 10. 2018 odjeli žáci 2. B do Kutné Hory, kde na ně čekala lektorka se zajímavým programem. Děti strávily celé dopoledne na zahradě, kde poznávaly byliny, třídily odpad, obdivovaly hmyzí domky i ježkovu skrýš, hrály velké zvířecí pexeso a na závěr hledaly živá zvířátka! Z programu byly děti nadšené, i když trochu špinavé. Žáci 2. A absolvovali tentýž program o 14 dní později – 23. 10. 2018. Škoda, že jim tolik nepřálo počasí, ale otužilí druháci i paní učitelka to zvládli. Žáci 3. a 4. ročníku absolvovali program Jak se žilo služebnictvu v krásných prostorách zámku Kačina. Během programu se žáci seznámili s povinnostmi služebnictva, navštívili kuchyň, sklady potravin, prádelnu, žehlírnu, skleníky. Děti si se zájmem prohlédly kočár zámekského pána. Během prohlídky žáci vyplňovali pracovní listy, ti nejlepší řešitelé získali odměnu.

ČESKÝ LEV SE PROBOUZÍ

Probouzející se český lev pozval dne 25. 10. 2018 do Národního památníku v Praze na Vítkově žáky šestých tříd. Po necelých dvou hodinách jízdy autobusem jsme se konečně protáhli při pozvolném výstupu na vrchol Vítkova. Museli jsme si přiznat, že Jan Žižka byl skutečně vynikající vojenský strateg. V Národním památníku nás přivítala sympatická slečna lektorka, rozdala žákům pro ně již méně sympatické pracovní listy. Prověřili si tak své znalosti o vzniku ČSR, o státním znaku či o našem prvním prezidentovi. K tomu všemu jsme si vylehčili zkoušku varhan a houslí na nedělní slavnostní koncert. Ani větrné počasí nás neodradilo od výstupu na vyhlídku. Otevřela se před námi totiž celá krásná stověžatá Praha. Tak zase někdy přistě...

JAK SE ŽILO SLUŽEBNICTVU

Pod tímto názvem se skrývá zámecký příběh z pohledu těch, kteří se na zámcích starali o každodenní blaho svých pánů. Že se jednalo o práci náročnou, ale také velice prestižní, jsme se mohli přesvědčit na zámku Kačina. Zde pro žáky základních škol připravili ojedinělý a velice zajímavý program včetně prohlídky těch částí zámku, kde sloužící plnili své pracovní povinnosti, ale i odpočívali, uchovávali a zpracovávali potraviny, prali prádlo, štípali a ukládali dřevo na zimu. Na závěr si žáci zasoutěžili – měli přiřadit, kterému sloužícímu patřily pro nás často velice prapodivné předměty (obracečka rukavic, zvon na praní prádla, stojánek na razítka...). Třída 5. A za odměnu dostala „přídavek“ – mohli jsme si prohlédnout navíc i nádhernou zámeckou knihovnu, malý, ale doposud fungující zámecký divadlo i nedostavěnou kapli – důkaz, že ani panstvo nemělo pokladnici bezednou. Kromě naší třídy zlákal zámek Kačina ostatní učitele a žáky 3. – 5. ročníků naší školy. Doufáme, že všichni odjžděli z exkurze spokojeni a plni dojmů, tak jako my.

EXKURZE DO PLANETÁRIA A HVĚZDÁRNY HRADCI KRÁLOVÉ

Je již tradičně pro žáky 5. ročníků završením učiva o vesmíru, není tedy divu, že se na tuto akci, konanou 25. října 2018, všichni velice těšili. Exkurze byla zahájena v planetáriu, což pro většinu žáků představovalo nádherný zážitek: pohled na virtuální hvězdnou oblohu, možnost přiblížení libovolných vesmírných těles, proplování Sluneční soustavou, Galaxií či další digitální efekty včetně velmi poutavých komentářů od pracovníků planetária... Druhou část exkurze představoval pohled do hvězdárny s obrovskými dalekohledy. Že exkurze splnila svůj účel, svědčí i skutečnost, že dlouho po návratu děti samy hledaly odpovědi na některé „vesmírné otázky“.

BAJKY PANA EZOPA

Návrat do školních lavic po podzimních prázdninách zpříjemnilo žákům Divadelko pro školy z Hradce Králové, které dne 31. 10. 2018 zahrálo dětem z 1. stupně Bajky pana Ezopa a žákům 2. stupně příběh Don Quijote a ti druzí. Mladší žáci zhlédli 4 bajky – Havran a liška, Zajíč a želva, Osel a stín a Orel a brouk. Každá končila – jak je u Ezopa obvyklé – poučením a zamyšlením nad špatnými, ale i dobrými lidskými vlastnostmi. Celé představení odehráli pouze 2 herci s pomocí loutek a kulisu lesa. Bajky dokázali propojit vtipnými glosami a tak není divu, že se dětem vystoupení skutečně líbilo.

DON QUIJOTE A TI DRUZÍ ANEB ZLATÝ VĚK ŠPANĚLSKÉ LITERATURY

Netradiční divadelní představení zpestřilo žákům druhého stupně poslední říjnové dopoledne. Zkušená herecká dvojice Vít Troniček a Michal Moravec dokázala nevidané – zaujmout, rozesmát, ba dokonce i zapojit nejednoho nezbedu z publika. Představení Don Quijote a ti druzí aneb Zlatý věk španělské literatury je další ze série netradičních výchovně vzdělávacích pořadů, které královéhradecký soubor nastudoval. Zaměřeno je na období pozdní renesance a baroka, kdy Španělsko zažívalo největší kulturní rozmach ve svých dějinách. Pásmo obsahovalo úryvky ze čtyř dodnes uváděných her. Zkušená herecká dvojice, formou odlehčené improvizované přednášky, přiblížila žákům tuto nepřiliš populární látku literárních osnov. Způsob komunikace s publikem byl přizpůsoben jak věku diváků, tak jejich aktuálním reakcím.

LITERÁRNÍ PÁSMO „KDE DOMOV MŮJ“

Nelehký úkol stanul hned v polovině září před žáky druhého stupně. Vyučující předmět výtvarná výchova a český jazyk jim totiž připravili soutěž u příležitosti celonárodních oslav vzniku Československa s názvem „Kde domov můj“.

Nutno říci, že chodby školy byly do měsíce ozdobeny nádhernými výtvarnými pracemi našich žáků. S velkým napětím jsme tedy očekávali výsledky z předmětu český jazyk a literatura. Žáci do posledních chvil bojovali se strachem z neúspěchu. Mělo to totiž být jejich první vystoupení před početnějším publikem. Ve středu 24. 10. v 9.50 jsme se však všichni měli ujistit, že obavy byly zbytečné. Program zahájili žáci šestých ročníků, jejichž úkolem bylo vymyslet pohádku s národní tematikou. Zhostili se toho více než na výbornou. Obecnost v naprostém tichu vyslechlo tři příběhy plné napětí, kouzel, tajemství a šťastných konců. Sedmé ročníky pak recitovaly vlasteneckou poezii dle vlastního výběru. V nejednom případě nás čeští básníci ústy našich žáků přivedli k zamyšlení nad skutečnými lidskými hodnotami, jako je láska k vlasti, sebeobětování či pokora. Osmá třída svými referáty připomněla zásadní mezníky českých dějin a jejich význačné osobnosti z řad politiků, legionářů, umělců i sportovců. Nad pojmem hrdinství se pak často velmi kriticky a současně lidsky zamýšlely třídy deváté. Pásmo završila Kristýna Steinová svým tematickým tancem na hudbu Bedřicha Smetany a vtipná scénka z žánru studentské satiry v podání skupinky žáků devátých tříd. Velké poděkování patří nejen organizátorkám akce, ale také vzornému žákovskému publiku a těm učitelům, kteří všechny vystupující podpořili svou přítomností i upřímným potleskem.

SLAVNOSTNÍ PŘEDÁVÁNÍ SLABIKÁŘŮ

Již po osmé proběhlo v Erbovním sále 6. 11. 2018 slavnostní předávání Slabikářů prvňáčkům. Sál byl opět zcela zaplněn rodiči i prarodiči. V připraveném programu jim prvňáci zarecitovali, zazpívali i zatančili. Poté již každý prvňáček obdržel svůj Slabikář. Díky šikovným knihovnicím z městské knihovny dostaly děti na závěr ještě jeden Slabikář – dortový. Na tuto sladkou tečku se těšily nejvíce. Předávání Slabikářů se opět vydařilo a věříme, že se již zařadilo mezi tradiční akce. Velké poděkování patří paní Středové z kavárny Fidla za sponzorský dar v podobě vynikajícího dortu.

SBĚR KAŠTANŮ A ŽALUDŮ

Tak jako každý podzim se žáci naší školy zapojili do sběru kaštanů a žaludů. Myslivci z Krkonošského národního parku si odvezli celkem 2 132 kilogramů.

Všem žákům, jejich rodičům a všem spoluobčanům přejeme příjemné prožití vánočních svátků a hodně zdraví a úspěchů v novém roce.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Expozice pohlednic zpět ve svém domovském sídle

Prostory vyčleněné pro Galerii pohlednic v Městském informačním středisku Smiřice již nejsou prázdné. Po úspěšném březnovém představení kompletní expozice pohlednic z celého světa v Hostinném, kde byla umístěna v Městském hotelu Dorinka, a prázdninovém působení na Šrámkově statku v Píleticích se opět na nějaký čas vrátila na své původní místo do Smiřic. O tom, že se i za hranicemi našeho regionu těšila velikému zájmu, svědčí mimo jiné i četné, obsáhlé a velmi pozitivní zápisy návštěvníků výstavy v pamětní knize. Jen na Šrámkův statek zavítalo, za účelem ji zhlédnout, přes 400 obyvatel z České republiky, ale i ze zahraničí (USA, Slovenska, Polska a Slovinska).

Mohli zde vidět i dva nově nainstalované panely opatřené dobovými pohlednicemi zaměřenými na významný mezník naší historie – 100 let od založení samostatného československého státu. Výstava po tomto rozšíření nyní obsahuje celkem 874 exponátů.

Pro rok 2019 Galerie pohlednic chystá další nové panely, tentokrát se zaměří na heraldiku českých a slovenských měst.

Ing. Bronislav Luňáček

Foto z vernisáže na Šrámkově statku 13. července 2018

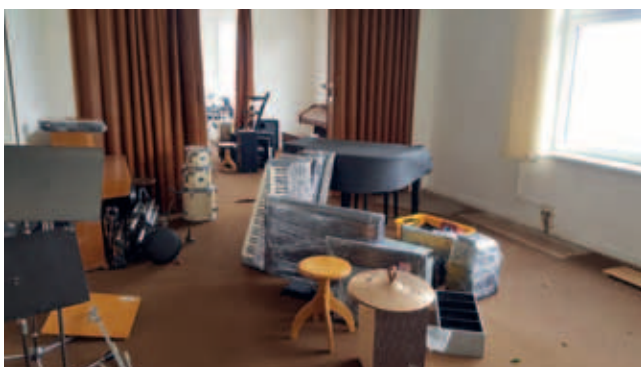

Doprovodný program obstaral zpívající právník Ivo Jahelka

Základní umělecká škola Smiřice

Závěr minulého školního roku byl v naší ZUŠ ve znamení stavebních příprav. Není divu, vždyť dlouho očekávaná rekonstrukce vytápění byla hlavní prioritou, a to i na úkor loučení se školním rokem a tradiční zahradní slavností. To vše jsme si vynahradili v září. Ale pojďme od začátku.

Poslední středu školního roku jsme předali budovu školy stavebníkům. Nutno říct, že plán nebyl zpočátku nijak složitý. Zbavit se již roky zastaralých akumulčních kamen, zavést do budovy školy plyn, nainstalovat kotel, zavést potrubí a radiátory, vše zapojit a spustit. Jak to již s plány bývá, vše se lehce zkomplikovalo. Již při demontáži topení došlo k závažným zjištěním nedostatků na elektroinstalaci. Tedy kromě rekonstrukce vytápění hned rázem též rekonstrukce elektroinstalace. Na mnoha místech vlhké zdivo přidalo ještě nutnost kompletního otlučení omítek a znovu nahození, štukování, tedy kompletní rekonstrukce prvního patra, včetně podlah, podlahových krytin, vymalování, nových dveří a mnoha dalšího. Jak vše dopadlo jste mohli posoudit v průběhu slavnostního dne otevřených dveří, který proběhl 20. září. Ale to jsem už opět o krůček napřed. Nejprve bylo potřeba vše dokončit, mnohdy i navzdory dnům víkendového volna i časům pozdně večerních. Všichni si uvědomovali jediné, že 5. září chceme a potřebujeme zahájit školní rok. Zde je na místě citovat část dopisu, kterým jsme se snažili vyjádřit své uznání a poděkování všem snaživým pracovníkům, podílejícím se na rekonstrukci.

„Vážený pane starosto, přes veškeré nástrahy stavební, provozní i personální se nám podařilo zahájit školní rok v plánovaném termínu. Vše především zásluhou obětavé práce zainteresovaných firem a všech jejich pracovníků. Dovolte mi proto vyslovit společné poděkování zástupcům firem, stejně tak pracovníkům úklidu a údržby, kteří se podíleli na veškerém stěhování mobiliáře a hudebních nástrojů, všem koordinátorům a pracovníkům úřadu města Smiřice a v neposlední řadě též mnohým zaměstnancům naší umělecké školy, kteří především v přípravném týdnu velmi přispěli ke zprovoznění jednotlivých učeben. Není v našich silách poděkovat každému zvlášť, však rád bych poděkoval alespoň hromadně a veřejně...“

Dopis 12.9.2018 /ZUS SMÍŘICE/0318

A tak se stalo nemožné a 5. září jsme zahájili v nově rekonstruované škole. Především spodní patro dostalo až neuvěřitelných změn. A to hlavně oceňují žáci i učitelé. Právě v těchto podzemních dnech naše škola krásně hřeje, nově a dokonale svítí a stále voní novotou. A tak školu nadále zvelebujeme, zdobíme a zdokonalujeme. S novým školním rokem jsme obnovili galerii na schodech, která prezentuje výtvořky žáků výtvarného oddělení. Nadále vyrábíme nové dekorace a vymýšlíme nové pojetí výzdoby. A co ještě je nového? Hned několik nových vyučujících. Také zcela nový pěvecký sbor nejmenších žáků, dva soubory mladších žáků a další komorní seskupení. Svůj komorní soubor nebo uplatnění v orchestru už může mít žák každého nástrojového zaměření. Zásadním přínosem rekonstrukce bylo bezesporu vybudování koncertního sálu. A právě ten je stěžejním místem setkávání pro zkoušky souborů, sboru, orchestru a především místem pro naše interní, oborové, komorní, tematické, třídní a všechny další koncerty. A že už máme naplánovanou více než desítku podobných akcí a další stále přispíváme.

Pro komunikaci s veřejností a především s rodiči a žáky slouží skutečně webové stránky www.zussmirice.cz, kde naleznete nejen základní informace a aktuality, ale také odkaz na skutečnou e-mailovou adresu školy zus.smirice@seznam.cz a na dvě zcela nová telefonní čísla.

Pro nadcházející období máme naplánováno mnoho koncertů v rámci školy i vystoupení v rámci veřejných akcí města Smiřice. Aktuální informace naleznete na <http://zusmirice.cz/aktuality/>.

Společně se žáky a celým učitelským sborem si Vás proto dovoluji pozvat na veškeré akce naší Základní umělecké školy, na koncerty, výstavy, přehlídky a programy, které připravujeme. Pokud přijmete pozvání na některý z našich školních koncertů, dáte nám tak příležitost představit Vám školu zrekonstruovanou, odpovídající současným nárokům i vzdělávacím trendům a při této příležitosti se také zavázat k dalšímu snažení o rozvoj uměleckého školství ve Smiřicích.

Jiří Pavlík, ředitel školy

www.zussmirice.cz

Zprávičky ze smiřické školičky

Léto uteklo jak voda a za dveřmi nás přivítal podzim. A my si pojďme připomenout, co se během podzimu v naší školce událo.

V září jsme přivítali nové kamarády, kteří si pomalu začali zvykat a učit se, jak to ve školce všechno je. V polovině září k nám přijelo divadlo s pohádkou „Kocourek Mourek“. S kocourkem jsme si zopakovali pravidla slušného chování, zasmáli se a zazpívali si několik veselých písniček. Pohádka byla velmi pěkná, veselá a moc jsme si ji užili.

Ke konci září k nám přijela vzácná návštěva. Do školky přijely 2 dámy a jejich zvířátka pesek a kočička. Pesek v kalhotách a kočička v zástěře. Nejprve se nám zvířátka představila a ukázala, jaká jsou hodná. Poté jsme zhlédli pohádku „Jak pesek a kočička vařili dort“. Tleskali jsme hezkým kouskům zvířátek, která nám předvedla, jací jsou báječní slídiči, našla všechny schované dobroty. Nejvíce se nám líbilo, že jsme si se zvířátky mohli pohrát, pohladit je a dát jim za odměnu i pár piškotku.

Na začátku října proběhlo fotografování a muzikoterapie. V naší školce se rozezněly bubínky. To k nám zavítal lektor, který si pro nás připravil hudebně-

pohybovou dílnu. Do dění jsme se s nadšením zapojili a muzicírovali „o sto šest“. Hudební dopoledne bylo úžasné a všem se moc líbilo.

Také v říjnu proběhla soutěž „Ozdob si smutný klobouk“, kterou vyhlásila třída Žabiček. Jak už název vypovídá, úkolem bylo vyzdobit klobouk s podzimním motivem. S nadšením jsme se zapojili všichni. Naši školku jsme tak ozdobili nádhernými klobouky. Za naši snahu jsme byli odměněni sladkostmi a diplomem. Dalším našim programem v měsíci říjnu bylo dýňování. Celý týden probíhal ve znamení dýně. Společně s rodiči jsme dlabali dýně, kterými jsme vyzdobili zahradu školky. Pro naše rodiče nám připravili paní kuchařky čaj a perníčky z dýňovým motivem.

Říjen jsme zakončili pohádkou „Jak dráček našel kamarády“. I tato pohádka nás potěšila šťastným koncem. Dráček se nakonec vylihnul v pohádce z dráčího vejce a našel si také kamarády, kteří ho naučili létat. Nakonec jsme si všichni s Kašpárkem zatančili při závěrečné písničce.

Naše školka se i tento rok zapojila do celoročního projektu České obce sokolské – sportovní všestrannost, pod záštitou MŠMT a podporovaným Svazkem měst a obcí ČR „Svět nekončí za vrátky – cvičíme se zvířátky“. S radostí plníme úkoly zaměřené na zdravý pohyb. Při úkolech se učíme být samostatní, zvládáme překážky a rozvíjíme se.

V listopadu se můžeme těšit na „Perníkovou chaloupku“ – zpívání s Lídou, dále na vystoupení kouzelníka a na vánoční koncert ve Dvoraně s názvem „Hvězdička betlémská“.

Prosinec je pro nás radostným očekáváním příchodu Mikuláše a jeho věrných společníků – strašidelného čerta a laskavého anděla. Jako každý rok i letos se nemůžeme dočkat, copak nám Ježíšek nadělí.

Za celou školku vám přejeme krásné Vánoce, bohatého Ježíška a pohodový nový rok.

Za Mateřskou školu Smiřice Adélka Všečetná

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Během uzavření mateřské školy v létě byly opraveny podlahy ve všech prostorech v 1. patře budovy a zakoupeny nové koberce do hracích koutků. Školka se tak opět víc prosvětčila a zútulnila. Ve spolupráci se zřizovatelem se zahájila postupná úprava školní zahrady – zvětšil se hrací prostor a v něm se buduje nový hrací prvek – svah se skluzavkou a prolézací rourou. Postupně se budou zařazovat prvky další.

Začátek školního roku probíhal v duchu příprav na oslavy k 700. výročí první písemné zmínky o obci Holohlavy. Děti předvedly na veřejnosti pěkné taneční vystoupení. Během září se nově děti, ve většině případů netříleté, celkem rychle rozkoukaly a jsou velmi šikovné. Před budovou školky se také objevili skřítky Podzimníčci, které vyrobily děti se svými rodinnými týmy z přírodnin v tradiční tvořivé nesoutěži.

V říjnu za námi do MŠ přijel loutkový soubor Pernštejn s loutkovou pohádkou o Honzovi Nebojsovi a pan Lubomír Hrdlička, folkový zpěvák a kytarista (mimo jiné spoluzakladatel skupiny Nezmaři), s pěkným interaktivním programem Jak se rodí kytara.

Na přelomu října a listopadu probíhal ve školce Oranžový týden spojený s dlabáním dýňáků, hrami a povídáním, zaměřený jak na období Dušiček, tak i na prvky Halloweenu. Děti si celý týden užily i svoje strašidelné masky.

Z Oranžového týdne jsme plynule vklouzli do týdne Svatomartinského, kde jsme celoškolní projekt zaměřili na seznamování dětí s touto českou tradicí.

Všechny děti se zapojily do přípravy svatomartinské hostiny – napekly dobroty, které pak společně snědly.

Také jsme navštívili soukromou stáj pana Hájka a podívali se na koně a nové hříbě.

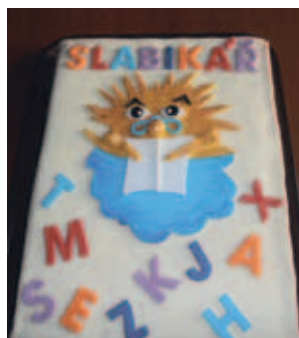
Z kulturních programů nás čeká kouzelnická show kouzelníka Rena a návštěva muzikálu Hvězdička betlémská ve Dvoraň. Protože jsme školka zapojená již 10. rokem do sítě mateřských škol s výchovou zaměřenou na ekologii a ochranu životního prostředí, zařazujeme každoročně i interaktivní program s paní Mazuchovou, zaměřený na ukázkou sov a dravců a povídání si o nich. Pro rodiče a děti také chystáme listopadové odpolední tvořivé dílny s vyráběním lucerniček a vánočních ozdob.

I když v době psaní tohoto článku je do Vánoc relativně daleko, již nyní se začínáme připravovat na 1. adventní neděli na vystoupení při rozsvěcení lípy a vánoční besídku u svíček v parku a samozřejmě se těšíme na Čertovský týden, zaměřený na adventní svátky Barborky a Mikuláše. Společně si ustrojíme stromček, připravíme si také vánoční stromek pro ptáky a budeme se těšit, jestli nám Ježíšek i letos něco hezkého nadělí.

Tím bych zakončila zprávy z naší mateřinky a popřála nám všem příjemně prožité Vánoce a hodně zdraví a spokojenosti v roce 2019.

Renáta Smotlachová, ředitelka MŠ

Čtenářský strom aneb Odhalení největšího knihomola

První říjnový týden vyrostl v naší knihovně Čtenářský strom. Čtenářský strom je obrázek stromu, který má jen větvičky bez listů a každý školák, který přečte v daném termínu půjčenou knihu, může místo listku zanechat otisk svého prstu s podpisem. Takto označovaný strom nejen zdobí naši knihovnu, ale zároveň zaznamenáme čtenářské aktivity našich malých čtenářů a odhalíme tak nejlepšího knihomola smiřické knihovny.

V úterý dopoledne 6. listopadu se opět předávaly prvňáčkům smiřické základní školy SLABIKÁŘE. Letos jsme již po osmé mohly být u toho, kdy děti dostaly jednu z nejdůležitějších knih svého života. Podpořit žáky přišli i jejich nejbližší. Nechybělo ani vystoupení školáků a kouzelný čokoládový slabikář, na kterém si všichni prvňáčci pochutnali.

Ubrouskové harašení aneb jak si vyzdobit vánoční stůl, to je název tvořeníčka, které jsme si pro čtenáře dětského oddělení připravily. Od 12. listopadu do 19. prosince mají děti možnost naučit se skládat ubrousky. Blíží se Vánoce a to je ta pravá chvíle inspirovat a naučit se, jak si slavnostně prostřít stůl. Krásně složený ubrousek může totiž povýšit obyčejné prostírání na slavnostní tabuli a vykouzlit působivou vánoční atmosféru.

Tradiční adventní losování, kdy čtenáři losují a vybírají si dárečky pod stromčkem, uzavírá aktivity smiřické knihovny v roce 2018.

Pohodové Vánoce a hodně zdraví v novém roce.

Ilona Hušáková a Leona Rousková

SVOZOVÝ KALENDÁŘ na rok 2019 pro Smiřice, Rodov a Trotinu

Svozový den: středa

ČETNOST SVOZU	SVOZ 52 x	SVOZ 41x	SVOZ 36x	SVOZ 26x	SVOZ 21x	SVOZ 13x	SVOZ 7x
	celoroční	kombinovaný	plný + měsíční	poloviční	pol. + měs.	měsíční	dvouměs.
		číslo týdne	číslo týdne	číslo týdne	číslo týdne	datum	datum
leden	KAŽDÝ TÝDEN	1,2,3,4,5	1,2,3,4,5	1,3,5	2,4	23. 1.	9. 1.
únor		6,7,8,9	6,7,8,9	7,9	6,8	20. 2.	
březen		10,11,12,13	10,11,12,13	11,13	10,12	20. 3.	6. 3.
duben		14,15,16,17	14,15,16,17	15,17	14,16	17. 4.	
květen		19,21	21	19,21	20	15. 5.	1. 5.
červen		23,25	25	23,25	24	12. 6.	26. 6.
červenec		27,29,31	29	27,29,31	28	10. 7.	
srpen		33,35	33	33,35	32	7. 8.	21. 8.
září		37,39	37,39	37,39	36,38	4. 9.	
říjen		40,41,42,43,44	40,41,42,43,44	41,43	40,42,44	2. a 30. 10.	16. 10.
listopad		45,46,47,48	45,46,47,48	45,47	46,48	27. 11.	
prosinec		49,50,51,52	49,50,51,52	49,51	50,52	25. 12.	11. 12.

JSME TU, ABYCHOM POMOHLI VRÁTIT PŘÍRODĚ, CO JÍ PATŘÍ

Léta Páně 2018 uzavíráme hojností a plodností. S nadsázkou, asi i k nevoli nejmenovaných, můžeme uzavřít rok naší činnosti se slovy „na co jsme šáhli, to se nám povedlo“. Pravda, jedno se nám nepovedlo a ani povést nemohlo. V rámci aktivit našeho spolku jsme nenašli pochopení ani shodu se Státním pozemkovým úřadem, u kterého jsme si požádali o udělení jedné malé výjimky. To co šlo s Pozemkovým fondem, jakoby vyprchalo. Je tu totiž jeden profláknutý pozemek s ještě víc profláknutými stromy, jablíčkama, ke kterému se nám nepodařilo najít potřebnou shodu. Tak to úřední šiml pro jednu vyhrál. Třeba se někdo najde, kdo s tím chce opravdu pohnout, tolik lidí se o ty jablíčka zas nezajímá a jejich negativní reklama taky nepomohla. Tímto musíme po vynaloženém úsilí konstatovat, že již po několikáté dochází k pláči na cizím hrobě. Bohužel je to tak, každý má nějaký ten svůj svůj styl a někteří k tomu mají i příslovečnou historickou nálepku. Škoda mluvit, jede se dál. Kdo chce, najde si způsob, kdo nechce, hledá důvod.

Byl jednou jeden starý sad, a ten nám vlivem umíněných předpisů SPÚ, tak ten nám, milé děti, co nevidět už brzy spad – ilegálně vyvěšená budka pro silně ohrožený ptačí druh krutihlava obecného na utajované pozemkové parcele ve vlastnictví státu (krutihlav strom).

Dobrých zpráv ale není nikdy dost. Máme za sebou první návraty k lidovým obyčejům, úspěšně jsme se věnovali praktické ochraně vzácných živočichů a rostlin, pohlali jsme si s pískem na Oboře, probudili jsme zapomenutá Plivátka, kosili jsme, řezali se a ještě jsme se z toho stihli radovat. Jedním z našich top majstrštyků je i rodící se přátelství s obcí Vlkov. Doufejme, že se nám do našeho kroužku podaří získat další kamarády.

Možná by stálo za to, abychom poděkovali i dalším, kteří se přidali na naší stranu, a i když jsme jeden kuchař, další tesař, instalatér, stavař, elektrikář obuvník a koželužník, je tu něco, co nás spojuje. V první řadě jsme úplní nymandi, zato se nebojíme přidat ruku k dílu a věřte nevěřte, naše chyby jsou naším motorem. Máme to i v našem čapím znaku (čáp nosí ty, s kterými jsou vždycky problémy).

I svatý František má jakoby kanalizaci – sem bude do výklenkové kapličky uloženo poselství dalším generacím, chcete-li něco přidat, obraťte se na nás.

Furt se jenom kácí a nikomu se nechce sázet, ale my máme co a kam, jen nám chybí další ruce – lípy svobody vysazené k 100. výročí naší republiky.

Děkujeme tedy nám, Vám i oněm. Oni, firma DU PONT a.s. Smiřice, Pasivní domy HK, Orelsoft, Pneuservis Pavel Janko, čejky z JARA, kamarádi od Bašáka, Vlkováci, Holýhlaváci a další ÁCI, jsou TI, KTERÍ NÁS NE-NECHALI VE ŠTYCHU, když nám bylo ouvej. Děkujeme vám, město Smiřice, děkujeme i vám. Děkujeme místnímu uměleckému řezbáři Romčovi PR, maká na tom s náma, zahradnictví Voňka za příkladné proškolení, zahradnictví Topinka v Újezdu u České Skalice za vstřícnost, děkujeme ZŠ a ZUŠ.

Povídali, že jim hráli, prozatím jen podkovička pro případné zvědavce – slavnostní zahájení oslav ve městě k výročí republiky, jeden starosta a jeden generální tajemník.

UPOZORNENIE obowiazkowe

Stále platí naše nabídka. Jistě se k vám donesly zvěsti, že se bude na stezce stavět výklenková kaplička, kam se bude ukládat poselství dalším generacím. Chcete-li přiložit nějaký vzkaz, přineste ho na podatelnu městského úřadu. Děvčata nám ho předají a až půjde Morana k ledu, pošleme tu naplněnou rouru přímo do základů kapličky. Teď tam spinká jenom podkova, to aby se případným zvědavcům poštětilo. Neváhejte využít formáty A4. Nebojte se, cenzura se konat nebude.

STEZKOU NESTEZKOU

jsme se vydali a s mnohými se tam letos vídali. Jak si většina z nás stihla všimnout, na Plivátkách to už nějaký týden frčí. Pomalu, ale jistě. Pravda, naspíme si, moji milí kolegové, popela na hlavu, ale ne zas moc!!! Stezku jsme slavnostně neotevřeli, ale ve skutečnosti již otevřená je. Jak jsem popisoval v minulém, jakoby nikým nečteném, čísle Zpravodaje, dejme tomu čas, abychom se mohli těšit z jejího růstu.

Neboj, mami, všechno bude, uvidíš. Tak to snad dáme začátkem jara, příštího ... si myslím. Slíbili jsme to k stým narozeninám naší republiky, slibujeme to i při vydání tohoto občasníku. Po obci už se rozkřiklo, že o tom budou na konci roku psát, tak snad nám ty výtisky dají pro všechny. A neboj, mami, já si pamatuju, kdo nám slíbil pomoci. Tak teď několik řádků strohých dat. Pěkné počteníčko přeji.

Nejdříve ale trochu poetiky

Z naší inzerce: Hledá se jméno tajemné víly ZN. Kdo nám pomůže vymyslet jméno ústřední postavy stezky, bude bohatě odměněn. Bylo – nebylo, najednou se tak stalo, stává se možná i dnes, probouzí se v roztoužených srdcích jemný hlas tajemné, soucitem urozené víly. Životem bičovaní dědové a starostmi lynčované báby o tom mluví tak, že je to ozvěna všech nevyřčených a nesplněných přání, která se ukrývá v nepoznaných a očím zapovězených komnatách nekonečně rozlehlé mysli. Proslychá se, že zpěv této víly dokáže roztančit pomyslná kola času a ten, kdo její písní dokáže naslouchat, vykořčí tím na opravdovou životní cestu vedoucí k nekonečnému a nepodmíněnému štěstí. Na co by ale bylo někomu v životě štěstí, které by měl jenom pro sebe, štěstí je tu přeci pro všechny. Tak to víla chtěla a tak se tomu děje dodnes.

STEZKA K UDRŽITELNOSTI NA PLIVÁTKÁCH

Popis řešeného území

Řešené území se rozkládá na pozemkové parcele číslo 1433, která je ve vlastnictví města Smiřice. Do konce roku 2017 byl pozemek využíván k zemědělské činnosti.

Pozemek 1433 se nachází na levém břehu Smržovského potoka mezi Biocentrem Obora a řekou Labe, jeho délka činí přibližně 240 metrů a průměrná šířka je okolo 20 metrů. V katastru nemovitostí je veden jako ostatní plocha typu zeleň. Po celé jeho délce by měl tvořit součást regionálního územního systému ekologické stability (dále jen ÚSES).

Přiléhající pozemkové parcely 1413, 739/1, 773/1 jsou se stezkou propojeny pouze vizuálně. Se souhlasu vlastníků pp 1413 a pp 773/1 bude na těchto parcelách prováděn management obnovního charakteru, jehož cílem bude zajištění pestřejší druhové rozmanitosti biokoridoru a podchycení zbytkových

populací plazů a hmyzu. Obnovené prvky ekotonu budou charakterizovat environmentální cíle naučné stezky. Vodoteč Smržovského potoka, pp 739/1, bude v návaznosti na management lokality udržována v průtočném stavu.

Navrhované změny využití lokality, záměr vybudování naučné stezky (2017)

Vzhledem k tomu, že pozemková parcela (dále jen PP) není určena k zemědělské činnosti a má vhodnou polohu v klidné části katastrálního území města, navrhli jsme optimální způsob jejího využití. Cílem projektu je revitalizace PP jako veřejného prostoru přírodního charakteru, tedy místa pro odpočinek a environmentální výchovu. PP sousedí s areálem Biocentra Obora, na kterém dlouhodobě realizujeme ve spolupráci s městem Smiřice podobný management.

Projekt počítá s vybudováním naučné stezky s tradičními krajinnými a přírodními prvky. PP je přístupná z obou stran a bude ji protínat pěší cesta s alejí starých ovocných odrůd dřevin (jabloně, hrušně, slívy apod.), na celé ploše PP se počítá s výsevem květnatého lučního porostu. Na začátku východní části PP, kde se nachází parkoviště, bude vystaven malý sakrální objekt (tzv. výklenková kaplička), jako tradiční prvek kulturní krajiny. V aleji by neměly chybět lavičky, přístřešek a jednotlivé informační tabule. PP chceme přizpůsobit charakteru ŽIVÉ ZAHRADY, s prvky jako jsou například hmyzí hotel, zimoviště pro ježky, zoostromy, sídliště pro brouky (loggers).

Páteří naučné stezky bude pěší cestička v podobě meandrující říčky, která bude symbolicky napodobovat přirozené vodní koryto dnes již rekultivovaného Smržovského potoka. Touto stezkou budou návštěvníci jakoby proplovat. Vstupní informační tabule bude obsahovat náskry lokality s vyznačenými symboly prvků. Tyto symboly budou mít mentální souvislost s konkrétním prvkem stezky (symbolem korunky budou označeny skupiny porostů šípku a hlohu, ve smyslu pohádky O šípkové Růžence, symbol čtyřlístku bude označovat zimoviště pro živočichy, ve smyslu šťastného domova apod. Návštěvník bude při proplování stezkou narážet na jednotlivé symboly a bude se zamyšlet nad souvislostí s daným prvkem. Na konci stezky dorazí k velké informační tabuli a zde nalezne podrobnou legendu vysvětlivek. Hlavní ceduli bude tvořit na osluněné části velký hmyzí hotel, textová a obrazová část bude představena formou částečného obrázkového textu. Návštěvník se tímto bude muset snažit neustále nahlížet do legendy a mentálně si význam symbolů propojovat s environmentálním textem. V případě, že se bude stejnou trasou vracet zpět, bude mít větší zájem uvedené symboly prvků na stezce hledat. Půjde proti proudu.

Jednotlivé symboly budou barevně znázorněny buď na samotných prvcích (zoostromy, kamenné zídky), nebo pomocí zakopaných akátových kůlů a pářezů s vyřezaným a barevně vyznačeným motivem.

Popis environmentálních prvků

Boží muka, výklenková kaplička (sakrální objekt), je tradičním středoevropským krajinným prvkem. Tyto objekty byly stavěny na významných místech, rozcestích a návrších nejen k náboženským účelům, ale sloužily také jako orientační body. Realizaci výstavby včetně potřebné technické dokumentace zajišťuje firma Pasivní Domy HK.

Informační tabule seznámí návštěvníky s historií a vývojem kulturní krajiny, budou vysvětlovat význam jednotlivých prvků environmentální výchovy. Texty a obrazová dokumentace budou na tabulích uváděny zábavnou formou. Finanční náklady budou uhrazeny z dotace firmy DU PONT. Grafické zpracování bude financováno nákladem firmy Orelsoft.

Alejí a rozptýlená zeleň bude složena ze starých krajinných odrůd ovocných stromů typu vysokokmenu (výška koruny stromu je minimálně 170 cm) a původních druhů keřových porostů (šípky, trnky, kaliny, hloh, brslen apod.). Plocha PP bude oseta květnatým lučním porostem. Financování výsadby budeme realizovat z poskytnutých darů místních podnikatelských subjektů. Alejí bude věnována významným místním osobnostem. Na jmenném seznamu a výsadbě stromů se budou podílet žáci a lektori ZŠ Smiřice.

Lavičky a přístřešek budou vyrobeny z přírodních materiálů. Přístřešek bude průchozí a bude mít šestibokou konstrukci se šindelovou střechou (vzhledem k jeho vyšším pořizovacím nákladům bude instalace odložena do dalších etap realizace). V areálu stezky budeme instalovat dvě atypické akátové lavičky. Investorem je firma DU PONT.

Prvky živé zahrady budou reprezentovat alternativu katalogového způsobu úpravy zahrad. Pozemky přilehlé k obydlím čím dál více získávají sterilní ráz.

Rostlinám a živočichům rapidně ubývají vhodná stanoviště v okolí lidských sídlišť. Při instalaci přírodních prvků budeme využívat lokální zdroje biomasy. Některé prvky budeme financovat z prostředků získaných od firmy DU PONT a z finančních darů místního komerčního sektoru.

- **Hmyzí hotel** poskytuje hmyzu vhodný úkryt a podmínky k rozmnožování. Je také reprezentativním estetickým prvkem v živé zahradě. Součástí hmyzího hotelu bude úkryt pro netopýry.

Korpus zimoviště ve tvaru ježka, jak jinak než pro ježka.

- **Zimoviště pro ježky, zoostrom**, broukoviště nahrazují přirozená stanoviště jednotlivým organismům. V důsledku absence starých doupkových stromů a intenzivního hospodaření v krajině mizí běžné druhy hmyzu a dalších živočichů. Je důležité na tento fakt důsledně upozornit. Veškerý materiál budeme získávat z lokálních zdrojů (biomasa z odtěžených náletových dřevin, skřívky drůz z dlážděného koryta vodoteče, posekaná luční hmota apod.).

Co to bude, až to bude? Práce řezbáře Romana PR a zlomek jeho příspěvku ke stezce.

- Symbolický hřbitov s pomníčky člověkem vyhubených druhů živočichů – **VRBOVÁ GALERIE**, kde bude uveden datum vyhubení a příčina. Jednotlivé druhy budou uvedeny na cedulkách, které budou připevněny na usychajících vrbových kůlech.

Způsoby zapojení širší veřejnosti a místní samosprávy

Projekt vzniká zapojením místních komunit – široká veřejnost, spolky, školy a místní řemeslníci a podnikatelé. Důležitou součástí projektu je zapojení místní samosprávy. Naším cílem není jenom samotná realizace úprav na PP, ale také snaha o rozvoj občanského života, posilování vztahu k místním přírodním i kulturním hodnotám. V určité formě se při realizaci projektu stáváme občanskou iniciativou, která si klade za cíl zapojit do dění co nejvíce veřejnosti. Rodiče s dětmi mohou pomoci instalovat prvky živé zahrady. Luční porosty budeme příležitostně kosit ručně, formou soutěže o nejlepšího senoseče. Ovocné stromy mohou za několik let nabídnout pestrou ochutnávku svých plodů, lidé budou mít možnost zhodnotit jejich kvalitu a rozmanitost.

V rámci našich aktivit máme zájem ve městě obnovit staré lidové tradice, jako například vynášení Morany, stavění máje nebo zakládání rodových alejí. Rozvíjíme spolupráci s Národním ústavem lidové kultury, s občanským spolkem Slovanský kruh a v neposlední řadě s pracovníky Muzea východních Čech v Hradci Králové.

Spolupráce s městem Smiřice je ve všech ohledech klíčová. Vzhledem k rozsahu plánovaných úprav je důležitá jeho materiální, finanční a odborná spolupráce. Termín konečné realizace a uvedení PP do navrhovaného stavu závisí na získání dalších finančních prostředků.

Zapojením místních firem a živnostníků urychlíme realizaci projektu jako celku. Jako nevládní organizace můžeme využívat zkušeností našich kolegů z ČSOP JARO Jaroměř, kteří využívají možnosti firemního dobrovolnictví a teambuildingu.

Na závěr

Jsmo dobrovolníci a nic jiného nám stejně nezbyde. Kdo jednou dobrovolnictví zakusí, nikdy se mu nebude chtít přestat. Zadarmo nám ale nikdo nic nedá, takže v následujícím roce budeme muset ještě zabrat, no jinak to nejde. Potřebujeme, aby nám trochu zaprášelo. Jak se letos stalo, oslovovali jsme s prosbou o spolupráci kde koho. Velice si vážíme nadstandardní podpory ze stran našich místních škol, jak té základní, tak i té umělecké. K lepším zítřkům se vydáme, jak jinak než společným úsilím, pouze v rytmu pochodových a pokrokových písniček. Déšť stejně nepříšel.

Český svaz ochránců přírody Smiřice – pokračování

Tak to se asi brzy uvidíme na dalším klání vynášení Morany z města, u toho tedy omrkáme, jestli budou mít na Plivátkách všechno hotovo. Morano Morano, vyneš me tě v březnu. Určitě budeš první, která to bude vědět. Ostatní nechť mají oči a ústa dokořán, uši nastražené, zima se pomalu probouzí. Jak to bude s tou slibovanou májí, ještě nevíme, koukali jsme na Moraně a na slavnostním sázení památných lip, komu a v jakých oktavách vytryskuje hlas. No měl bych několik dobrých tipů, včetně potenciálních tanečníků, ale asi to budeme muset vzít z jiného konce. Pokusíme se máj příští rok postavit, ale s tím folklórem okolo to bude chtít asi zajistit více práce.

Těšíme se do Vlkova, tam to fakt jede. Komise, chlebičky, napečino, teče to tam proudem. Skvělý lid ten vlkovský jest. Chtěli by si k nám do Smiřic obnovit starou pěší cestičku, chtěli, chtěli. A my se jim bránit nebudeme, pokusíme se jim vyjít vstříc.

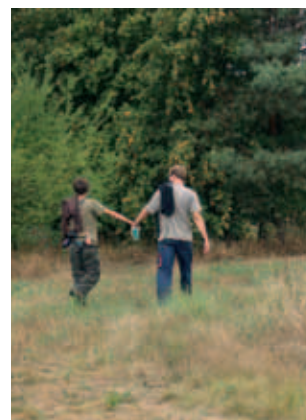
A co že bude s tou rodovou alejí? Chtějí rodiče svých nových rodinných přírůstků zasadit v jejich dobrém jménu nějaký strom? No nevím, nevím, tak nějak je to na stole a zatím jsme se žádného orodování za rodovou alej ne-

dočkali. Všichni naši malí členové už svůj strom mají. A těm, kteří tu žili a město obohatili, tak těm vysadí na Plivátkách stromy omladina ze základní školy. Tak kdo se chytne, náááá tu tuůů.

Přátelé, čtenáři a všichni lidé dobré vůle, i ta nejmenší pomoc se počítá, budme spolu znovu obcí. Sledujte nás na FB ČSOP Smiřice a webu csopsmirice.cz.

Na viděnou. Za smiřické čápy
Vás zdraví

David Stojan
generální tajemník spolku

Za větrem i za deštěm, stále spolu na cestě...

Kde se mlela mouka, jsou stále učni...

Pro nadpis jsme si vypůjčili a parafrázovali titlek článku, který vyšel v deníku MF Dnes 3. 12. 2009. Autor v něm tehdy mapoval smiřickou lokalitu, ve které na ruinách bývalého Voženíkova mlýna vyrostla v roce 1998 moderní školní budova.

Je to právě ona budova, v níž do června letošního roku sídlila Střední škola potravinářská Smiřice, která v rámci sloučení příspěvkových organizací Královéhradeckého kraje přešla pod Střední školu služeb, obchodu a gastronomie Hradec Králové (ŠŠSOGHK). Název se tedy změnil, ale škola stále stojí a obory v ní vyučované – Pekař, Cukrář a Kuchař-číšník – zůstávají. Katastrofické scénáře o tom, že škola sloučením zanikne, se nepotvrdily. Stali jsme se součástí nového právního subjektu, v rámci kterého jsme si našli své místo.

Naši cukráři, pekaři a kuchaři se podílí na všech prezentačních akcích ŠŠSOGHK – např. veletrhy středních škol v HK, Náchodě, Trutnově. Navštěvujeme základní školy v širokém okolí, kde nabízíme interaktivní prezentace našich oborů (žáci za doprovodu učitele odborného výcviku přijedou a náhorně prezentují dovednosti v příslušném oboru za aktivní účasti osmáků a deváťáků). Spolupracujeme se ZUŠ a DDM ve Smiřicích. Řadu akcí jsme zabezpečovali pro zřizovatele (např. Vánoční jarmark na Pivovarském náměstí) i pro město (v Kapli Zjevení Páně) a místní firmy. Pro občany Smiřic i širokého okolí nabízíme i nadále možnost objednávek výrobků a služeb cukrářů, pekařů a kuchařů ve výukovém centru v Černožicích.

A co se děje ve škole? V září jsme navštívili veletrh práce (Profesia days Praha) a následnou procházkou po Praze si připomněli výročí české státnosti. V říjnu cukráři úspěšně reprezentovaly školu v Praze na soutěži Cukrář roku 2018 Hollandia cup. Začátkem listopadu odjelo deset cukrářů a pekařů na tři týdny do maďarské Budapešti na odbornou pracovní stáž v rámci projektu Erasmus. Na konci listopadu se žáci ze Smiřic zapojili do Dne odborných dovedností. Jednalo se o workshop, během kterého se v jednom ze školních středisek praktického vyučování – V Lipkách (HK) – prezentovaly pro základní školy i širokou veřejnost obory vyučované na ŠŠSOGHK. V prosinci na tuto akci navázala již tradiční Vánoční výstava a den otevřených dveří ve Smiřicích. Pro občany Smiřic a okolí to byla možnost seznámit se vedle „tradičních“ oborů (Cukrář, Pekař a Kuchař-číšník) i s negastronomickými obory, které se na ŠŠSOGHK vyučují – zahradník, aranžér, prodáváč, fotograf, hotelnictví a cestovní ruch, obchodní a sportovní management, kosmetička, kaderník.

Klasický Den otevřených dveří proběhne v polovině ledna v Hradci Králové. Bližší informace o termínu, místě a nabízených oborech pro školní rok 2019/2020 a spoustu dalšího najdete na našich webových stránkách www.sssoghk.cz

Žákyně oboru Cukrář se slavnostními dorty, se kterými se zúčastnily soutěže Cukrář roku 2018

Fotografie z odborné stáže v Budapešti

Závěrem chceme všem našim partnerům, příznivcům a občanům Smiřic popřát hezké Vánoce a rozloučit se konstatováním – Škola ve Smiřicích žije, jsme tu s Vámi a pro Vaše děti...

Kolektiv zaměstnanců ŠŠSOGHK – Smiřice

O domovině Smiřického vzácného

V letošním roce se mi opět podařilo cestovat po Velké Británii. Tentokrát to byly zahrady jihozápadního Skotska, v oblasti Galloway, kde bylo vyšlechtěno Smiřické, neboli skotská odrůda Galloway Pippin.

Nejprve cesta do Amsterdamu, odkud jsme v podvečer vypluli obrovskou norskou lodí King of Seaway a ráno připluli na severovýchod Anglie do Newcastle. Město existovalo již v roce 120 za římského císaře Hadriána. Znovu se nám naskytla příležitost prohlédnout si zblízka zbytky jeho unikátní obranné zdi, táhnoucí se na západ od Newcastle směrem k Irskému moři. Tvoří ji dvě stěny z kamenných bloků, mezi kterými je výplň kamení a zeminy.

Minuli jsme Lockerbie, kde došlo 21. 12. 1988 k tragédii – pádu letadla do obydleného předměstí. Dvanáct mil (necelých 20 km) odtud se nachází centrum oblasti Dumfries a Galloway – město Dumfries. Bylo oceněno jako „Nejlepší město k životu ve Velké Británii“. Ubytovali jsme se v hotelu na okraji univerzitního areálu. Budovy z červených cihel kontrastují s výraznou zelení nádherného parku. Roste v něm mnoho letitých stromů, včetně araukárií a blahovičníků. Do této zeleně jsou jako šperky zasazeny stylové zahrádky, např. růžová s fontánou nebo balvany osázené volně rostoucími i tvarovanými dřevinami a trvalkami, s jezírky a vodopádem... Nechybí tu ani kostel a travnatá sportoviště. Stejně malebné je i celé město se 33.000 obyvateli a řekou Nith, která se zde vlévá do zálivu. Na mapce je jihozápadní část oblasti Galloway. Čísla označují zahrady přístupné veřejnosti a okrasné školky.

První den nás uvítal vydatný a vytrvalý déšť, typický pro tuto oblast. Předpokládala jsem, že podnebí jihozápadního Skotska bude o něco drsnější než na severu Walesu. Odděluje je od sebe Irské moře s čtyřmi zálivy. Ale znovu jsem se přesvědčila, stejně jako kdysi ve Skandinávii, jaké divy dokáže GOLFský proud. Na nejzápadnějším poloostrově je velmi teplo, prohřátá zem, z moře se zvedají vysoké útesy porostlé rozkvetlým vřesem. A nad tou nádhrou se tyčí obrovský maják. Nejjihnější výspa Mull of Galloway. („Mull“ je skotský výraz pro „předhoří“ a zároveň sloveso „ohřát“ – jak vystižné!)

V sousedství Port Logan (viz č. 2) se tu nachází Logan Botanic Garden se subtropickou vegetací. Už od parkoviště jsme procházeli palmovou alejí. Je zde flóra Kanárských ostrovů, Austrálie, Nového Zélandu, Jižní a Střední Ameriky a jižní Afriky. Pod širým nebem tu rostou blahovičnický (Eucalyptus), araukárie (Araucaria araucana) původem z Chile, stromové kapradiny, kamélie... Podobně i v dalších zahradách a parcích. Procestovala jsem toho už docela dost, ale nikde jsem neviděla tolik araukárií jako tady, v jihozápadním Skotsku: od semenáčů různého stáří až po statné a dožívající exempláře. (Na jižním břehu Krymu občas značně namrzají!)

Krajina je většinou mírná pahorkatina se soliterními listnáči, někde remízky se souvislejšími porosty. Po obou stranách silnic se táhnou tradiční živé ploty, zde je tvoří hlavně hloh, tu a tam prorostlý šípkovou růží. Jsou udržovány pravidelným řezem – ve Velké Británii to zřejmě není problém!

Místy jsou rozsáhlá rašeliniště hnědočerné barvy. Kamenné zidky oddělují jednotlivé pozemky – pastviny se všudypřítomnými ovečkami a pole, na kterých roste převážně ječmen pro palírný whisky.

Nejsou zde žádné produkční sady. Ovocné stromy se pěstují pouze v soukromých zahradách – tradiční britské odrůdy. Jsou hlavně ve tvaru palmet rozvedených po zdech obklopujících zahrady, ty nejnižší tvoří živé plůtky podél

zeleninových záhonů. Občas jsou vidět i trojrozměrné, zapěstované do tvaru kalichu. Dvě jabloně – čtvrtkmeny staré 250 let, jsou porostlé mechem a plodící, zmlazovacím řezem udržované v kondici! Bohužel, bez označení odrůdy. Tržní ovoce, které se prodává v EU, se dováží i sem.

Smiřické, neboli zdejší odrůda Galloway Pippin, se tu pěstuje stále, i když méně než ostatní, sladší odrůdy. Pro větší množství kyselin je doporučována ke kuchyňské úpravě, tzv. „do těsta“. V zahradách, které jsme navštívili, jsme se s ní nesetkali, ale byli jsme informováni, že je v současném regionálním sortimentu.

Vzhledem ke zdejším klimatickým podmínkám – vyšší teplotě a množství srážek – lze předpokládat, že její dužnina bude řidší, křehčí a tím i jemnější a chutnější než u modifikace (viz Zpráva 1/2014, str. 19) této odrůdy, pěstované ve Smiřicích a okolí. Škoda, že jsem nemohla ochutnat.

Byla vyšlechtěna na poloostrově u města Wigtown (viz č. 7), v hrabství Wigtownshire u zálivu Wigtown Bay. Míjeli jsme ho dost těsně, silnice A75 vede přímo po mořském pobřeží.

V jihozápadním Skotsku jsme si prohlédli sedm úžasných zahrad a navštívili tři velká zahradnická centra. Je třeba poznamenat, že mnohé z těchto zahrad mají rozlohu i 30 a více akrů (akr = 0,4 ha), takže 3 hodiny, které v nich obvykle pobudeme, máme co dělat, abychom v každé viděli to nej... nej... Téměř všechny jsou uspořádány tak, že kolem šlechtického sídla je tzv. formální zahrada s kvetoucími dřevinami a trvalkami. Vzdálenější části bývají rozvolněny v park, přecházející pozvolna do volné krajiny. Součástí je zpravidla také kuchyňská zahrada, stejně malebná, jako ta okrasná. Vždy v ní najdeme skleník, zeleninu, bylinky i ovocné dřeviny, vše dekorativně začleněné do prostoru. V zahradách nikdy nechybí vodní plocha – jezero, říčka či potok nebo alespoň fontána. Většinu jich obhospodaruje National trust. Ve Skotsku pak National trust of Scotland. Skoro ve všech, včetně soukromých, bývá i tradiční zázemí: občerstvení, obchod se stylovými suvenýry, nářadím, semeny, knihami se zahradnickou a regionální tematikou... Obvyklá je i nabídka rostlin, často přímo okrasná školka.

Po čtyřech dnech jsme opustili Skotsko a přešli do severozápadní Anglie. Cestou jsme pobývali ve dvou zahradách a večer se ubytovali v hotelu poblíž Manchesteru. Odtud jsme v následujících dnech vyjžděli do dalších zahrad. Zde jsme si jich prohlédli devět a navštívili velké zahradnické centrum. Postupně, jak jsme se blížili k jihu, stoupala teplota a sucho začínalo být očividné.

Poslední den jsme strávili v Londýně, kde byl volný program. Řidiči potřebují před závěrečnou cestou delší odpočinek. Z hotelu na předměstí Feltham se nás několik vypravilo autobusem nebo vlakem na předměstí Richmond do Kew – Royal Botanic Gardens. Tato botanická zahrada s unikátní kolekcí rostlin a vysokou úrovní zahradní architektury byla založena v r. 1759 a je na seznamu UNESCO. Při 33 stupních C to byla jedna z mála možností, jak příjemně prožít volný den. V Kew se nikdy nelze nudit. Byla jsem tam už popáté a stále mám co objevovat a obdivovat.

Hlavní cestu na 320 m lemují po obou stranách široké trvalkové záhony. Obměňují se nejen co do druhů a jejich uspořádání, ale mění se i v závislosti na ročním období a počasí, stejně jako ostatní vegetace.

Kolekce cesmín, dřívěšálů, rhododendronů, azalek, magnolií, borovic, jeřábů a dalších okrasných a ovocných dřevin.

Zahrady: královna, kuchyňská, japonská, bambusová, středomořská..., cedrová cesta vedoucí k velké pagodě..., galerie uměleckých portrétů květin, rozárium, arboretum, rozlehlé alpínium, 4 obrovské skleníky, procházka nad korunami stromů..., dohromady 326 akrů, kde takřka na každém kroku lze nalézt něco zajímavého.

A večer už jen směr Dover, na trajekt do Callais a odtud dlouhá cesta do Prahy. Bylo to nádherné a poučné putování, můj další kamínek do mozaiky okouzlujících zahrad Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, země s živou zahradnickou tradicí.

Miroslava Dostálová

„Zachráněná“ alej – září 2018

Ve srovnání s letošním lednem zde nastala jediná změna: v bezprostředním okolí vysazených jabloní byly pokoseny porosty kopřiv a trávy. To ale neřeší problém ochuzování stromků o vláhu a živiny – kopřivy i tráva opět porostou a obojí budou znovu z půdy přijímat. Doporučení: kultivace půdy kolem kmínků = černý úhor, následně pokrytý mulčem, zabraňujícím vysychání!

Na korunkách se začíná výrazněji projevovat absence základního výchovného řezu. Pokud nebude provedena náprava, dojde v budoucnu k rozlamování nesouměrných, nestabilních korun a předčasnému zahušťování některých jejich částí. Doporučení: v předjaří 2019 provést dodatečně výchovný řez!

Krajní jabloň, naklánějící se k východu, má stále těžkého konkurenta v podobě ji už převyšujícího dubu, vzdáleného pouhých 2 metry. V jeho těsném sousedství roste ještě další dva a jasan. To, co svítí v temném zákoutí na prvním snímku, není kmen, ale opěrný kůl. Za ním je tenoučký kmínek, ze kterého vyrůstají tři neduživé větvičky, odklánějící se vpravo za světlem. Kopírují úhel sklánějícího se k nim vzrostlého stromu. Zubožená jabloň dosud marně dává najevo, jak moc jí to světlo chybí.

Je třeba se už konečně rozhodnout, zda pěstovat jabloně či náletové dřeviny. Bez lidského zásahu vždy zvítězí

ten vitálnější. A jabloň to určitě nebude! Doporučení: zlikvidovat všechny náletové dřeviny v okruhu minimálně 4 metrů od vysazených jabloní a tím jim zajistit základní životní podmínky: světlo, teplo a vláhu!

Na dalších dvou snímcích je vidět nenávratné poškození kmínků: oděrem azaškrnceným zarostlým úvazkem. Bohužel, takových je tam víc. Stromy předčasně uhynou. Doporučení: neprodleně odstranit z kmínků všechny azaškrncující úvazky a vzniklé rány ošetřit! Zajistit pevnou oporu naklánějícím se jabloním! Co nejdříve vysadit opylovače!

Budu i nadále sledovat následnou péči ochránců.

Miroslava Dostálová, odborná instruktorka ČSZ

Obecný zájem, z. ú. – sociální služby ve Smiřicích a okolí

Naše nezisková organizace Obecný zájem, z. ú., poskytující sociální služby, realizuje vedle terénní pečovatelské služby dle § 40 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve které našich služeb využilo již přes 400 klientů, také terénní odlehčovací služby dle § 44 zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, s cílem napomáhat a umožnit dospělým lidem se sníženou soběstačností, ať už z důvodu věku nebo nepříznivého zdravotního stavu, nadále setrvat ve svém přirozeném prostředí a zároveň poskytnout pečujícím osobám nezbytný čas nejen pro regeneraci vlastních sil, ale také například pro vyřízení osobních záležitostí.

Péče o blízkou osobu je z dlouhodobého hlediska velmi vyčerpávající, potřeby druhého jsou často nadřazeny potřebám vlastním a nezbyvá pak čas na vlastní aktivity, výlet s vnoučaty nebo dovolenou, případně návštěvu lékaře. Díky spolupráci s naší organizací získáte tak příležitost věnovat se na přechodný čas sobě samým s jistotou, že o vaše blízké je profesionálně postaráno, aniž by museli měnit místo svého pobytu. Sociální služba je poskytována v domácnosti klientů kvalifikovanými pracovníky a nastavení služby vždy reaguje na individuální potřeby klientů a pečujících osob v konkrétní situaci.

Pracovník v sociálních službách může po určitou dobu pečující osobu zastoupit v různých oblastech života, ať už se jedná o pomoc při zvládání běžných úkonů péče o vlastní osobu a osobní hygienu, při zajištění stravy nebo také nabízí možnosti, jak smysluplně trávit volný čas klienta, ať už v jeho domácnosti prostřednictvím činností, které podporují rozvoj a udržení např. komunikačních dovedností, trénink paměti či sebeobsluhy nebo při kontaktu s vnějším prostředím (doprovod k lékaři nebo procházku v blízkém okolí). Při plánování průběhu služby jsou zohledněny přání, zájmy a schopnosti klienta. Pracovníci v sociálních službách k práci s klienty využívají edukační a relaxační pomůcky. Odlehčovací služba tak často představuje podnětnou změnu v stereotypu běžných dní opečovávaného blízkého.

Máte-li pocit, že by vám tato sociální služba pomohla odlehčit ve vaší životní situaci, kontaktujte nás o bližší informace na tel. číslech:

- ředitelka 731 185 873, email: iveta.brzkova@pssmirice.cz
- sociální pracovníce 605 158 323, email: socialnipracovnik@pssmirice.cz
- Bližší informace o službách a organizaci najdete na www.pssmirice.wvbs.cz.
- Služba je dostupná části tzv. Urbanické brázdy denně včetně svátků, sobot, nedělí od 7:00 hod. do 19:00 hod., případně dle domluvy.

Rádi bychom poděkovali dárcům, kteří nám přispěli k realizaci vánoční besídky pro naše klienty v loňském roce.

- Trafika pod nádražím, Zemanova 76, Smiřice, p. Koprda – daroval punč a chlebičky
- Pavel Brož – Reznictví u Brožů s.r.o., Smiřice – daroval punč
- Lesy ČR, hajný a revírník pan Holeček – daroval vánoční strom
- Mateřská a základní škola Hoříněves (paní Jonášová a Fejková) – vyrobily dárky a přáníčka pro klienty
- Základní škola speciální, Jaroměř – zapůjčila kostýmy do živého Betléma
- Petra Drncová – vyrobila perníčky

Mgr. Iveta Brzková, ředitelka

Turisté ve Smiřicích

Odbor KČT Smiřice sdružuje v současné době 36 členů zabývajících se převážně pěší a cyklo turistikou, doplňkově též turistikou ostatních přesunů a vše doplňují setkání při trampské a country hudbě. Vedením odboru je pověřen výbor odboru ve složení manželé Dana a Jarda Jágrovi a Míla Šváb.

Celoroční plán činnosti s asi 20 hlavními akcemi turistického roku, který je upravován na základě připomínek a návrhů členů, se vyvíjí na výsledných 40 akcí. Účastí na dalších akcích, pořádaných kolegy v celé vlasti, ale i akcemi individuálními podle osobních zájmů, máme tedy zastoupení na dalších desítkách akcí ročně po celé republice i v zahraničí.

Oblíbené jsou cyklistické týdny s plněním výkonnostních odznaků cykloturistiky a účastí kolem 8–10 osob, které pořádáme již více než 30 let po celém území Česka a Slovenska i v pohraničí okolních států. V roce 2018 to bylo „Českým středohořím a Mělnickem“. Ve svých řadách máme držitele bronzových, stříbrných i zlatých výkonnostních odznaků cykloturistiky (minimálně 18.000 km).

Již 19. ročník akce „Turistické setkání“ proběhl v sobotu 1. května 2018 ve Věstarech s možností prohlídky Archeoparku. Stranou nezůstává ani spolupráce s ASPV při pořádání akcí rodičů a dětí, ať se jedná o dětskou olympiádu nebo letní výlet na chatu Horalka ve Sněžném v Orlických horách.

Ke zviditelnění naší příslušnosti byla vyrobena trička s logem „KČT SMIŘICE“.

Ve vedení Krajského výboru KČT – Oblast Královéhradeckého kraje aktivně pracují Dana a Jarda Jágrovi a Petr Šolc. Již po jedenácté se uskutečnila Krajská konference Klubu českých turistů v Holohlavech k plné spokojenosti zúčastněných. Další aktivitou byla příprava a realizace krajského autobusového výletu pro turistické seniory na Kokořínsko 2017 a letos do oblasti Blánka a Posázaví s účastí přes 200 osob.

Při březnovém veletrhu cestovního ruchu „Infotour“ v Hradci Králové jsme prezentovali jak královéhradeckou oblast KČT, tak KČT Smiřice, stranou nezůstaly též dotazy na Smiřické svátky hudby, Smiřický hrnec apod.

Děkujeme městu Smiřice za podporu a věříme, že se opět najdou nějaké prostředky na podporu činnosti a vybavení našich turistů i propagaci našeho klubu a města při našich akcích.

Brigáda KČT Smiřice proběhla 21. 4. 2018 = kontrola trasy, sběr odpadků, řez přerostlé vegetace a vyvrácených stromů na červené turistické značce a též na cyklostezce Předměřice–Smiřice – 14 osob, 56 hod. a 3 pytle odpadků.

Rádi uvítáme další zájemce ze Smiřic.

Za odbor KČT Smiřice Jaroslav Jágr

Fotbalová sezóna 2017/2018

Mužstvo mužů, vedené trenérem Karanským a vedoucím mužstva Tarantíkem, nezačalo sezonu vůbec dobře a po odehraných deseti kolech jsme byli stále bez bodu. V závěru podzimu však mužstvo zabralo a získalo 8 bodů. Přesto jsme do jarních bojů šli jako jasný favorit sestupu. Tým však ukázal svou sílu a s vypětím všech sil se podařilo krajskou soutěž zachránit. Statistika: 12. místo s 22 body, skóre 35:69. Nejlepší střelec Filip Korenčík 6 gólů.

Vedení klubu: předseda – Kouba Vladimír, jednatel – Obst Ladislav, členové – Votroubek Radek, Tarantík Václav, Černý Martin.

Starší příprava, vedená trenéry Blažkem a Čermákem, si v soubojích s většími staršími soupeři vedla zdatně a dělala radost našim příznivcům. Statistika: 44 body, skóre 159:198. Nejlepší střelec Pongo 51 gólů.

Mladší přípravku vede trenér Hájek a své svěřence připravil velmi dobře. Hráči předváděli krásný fotbal kořeněný hezkými góly. Statistika: 71 bod, skóre 201:126.

Martin Černý

Klub kuželkářů Zálabák Smiřice

Klub kuželkářů Zálabák Smiřice letos slaví 80 let svého trvání. V sobotu 21. 4. 2018 od 14 hodin se na smiřické kuželně uskutečnila oslava, na které se sešli nejen současní a bývalí představitelé klubu, ale i čestní hosté. Mezi ty nejvýznamnější patřili zejména předseda České kuželkářské asociace Jiří Jančálek a starosta města Smiřice Luboš Tuzar. Pozvání přijali také zástupci sponzorů klubu, hráči okolních oddílů a fanoušci našeho klubu. Při příležitosti 80. narozenin oddílu byla vytvořena kronika oddílu, která čítá přes 100 stran naší historie včetně dobových fotografií.

Krátce po této významné události nás bohužel navždy opustil náš nejstarší a nejdéle působící člen pan Bohumír Šmejda. Zemřel v pondělí 23. 4. 2018 ve věku nedožitých 98 let. Ještě jednou bychom tímto rádi uctili jeho památku.

Do nové sezóny 2018–2019 jsme vstoupili pouze se dvěma družstvy dospělých a jedním družstvem dorostu. Tak jako většina sportů se i my potýkáme s úbytkem členů a oproti minulému sezóně jsme byli nuceni zrušit družstvo C. Proto bychom tímto rádi vyzvali občany z řad fanoušků a třeba i ty, kteří na naší kuželně nikdy nebyli, aby se neostýchali a navštívili nás na naší krásné

kuželně a v budoucnu třeba rozšířili naše řady. Na tento sport totiž není nikdy pozdě. A než nás navštívíte osobně, můžete třeba nahlédnout na naše webové stránky zalabak.cz nebo [facebook.com/KKZalabakSmirice](https://www.facebook.com/KKZalabakSmirice).

I nadále nabízíme pronájmy kuželny pro veřejnost, a to ve dvou cenových kategoriích. Buď celou kuželnu, tedy plně vybavený bar, terasu a obě dráhy za 300 Kč/hod. (vhodné např. na oslavy narozenin, firemní akce), nebo pouze bar s terasou bez koulení za 200 Kč/hod. (např. pro firemní schůze apod.). Kapacita kryté a vytápěné terasy je přibližně 18–20 míst. Celá kuželna má kapacitu cca 35 osob. Přehled volných termínů a rezervaci najdete na odkazu zalabak.cz/kuzelna.php.

Pro hráče i veřejnost pořádáme také turnaje a společenské akce. Nejbližší turnaj proběhne v době od 10. do 19. 12. 2018. V neděli 30. 12. 2018 od 14 hodin se bude konat populární společenská akce Poslední koulení.

David Hanzlíček

Hokejový klub HC Smiřice

Historie hokejového klubu HC Smiřice se datuje od r. 1998, kdy parta, tehdy ještě chlapců, zatoužila po prodloužení zimní sezóny a pronajala si zimní stadion v Třebechovicích pod Orebem pro společné hokejové utkání. Mezi pionýry této doby se řadí Lukáš Melichárek, Zdeněk Doseděl, Jan Zápačka, Stanislav Pikola a Zdeněk Holeček. Začínalo se, tak jak bývalo zvykem, na rybníku v Černožicích, tedy v tepláčkách a v lyžařských rukavicích. Postupem času a se stoupajícím množstvím modřin po kontaktech těl s ledem a pukem se větší nadšenci začala výstrojově vybavovat. Tím se samozřejmě hra přitvrdila a donutila zbývajících „tepláků“ se buď vystrojit také, anebo skončit s hokejovou kariérou.

Zhruba v roce 2000 jsme se přihlásili do soutěže Hradecké hokejové ligy neregistrovaných, kde slovo neregistrované značí to, že hráč není veden jako profesionální hokejista u Českého svazu ledního hokeje. Tato liga má v Hradci Králové dlouhou tradici a hraje se již od r. 1973. Je rozdělena na 3 výkonnostní skupiny A, B, C, kdy skupina A svoji kvalitou snese porovnání s krajským přeborem a hraje zde spousta bývalých profesionálů. My jsme museli prokázat svoji hokejovou připravenost barážovými utkáními s posledním celkem ze skupiny C před zahájením nové sezóny. Dnes si už nikdo nevybavuje, co to bylo tenkrát za tým, ale v barážovém utkání jsme zvítězili a v sezóně 2001/2002 HC Smiřice nastoupili jako nováček do skupiny C.

V Hradecké hokejové lize jsme působili asi 7 let, kdy největším úspěchem bylo postoupení do skupiny B, kde jsme se pohybovali v pořadí v horní polovině tabulky. Postupem času se v týmu vytvořily dva názorové proudy, kdy jeden proud reprezentoval hráče ze Smiřic a druhý, který toužil vylepšovat své působení v HHL i za cenu nasazování hráčů z jiných měst, kteří byli lépe hokejově vybaveni. Tím došlo k rozštěpení klubu na dva celky. Ambicióznější mužstvo zůstalo hrát v HHL, kdežto smiřičtí patrioti odešli hrát do Jaroměře do soutěže JHLN (Jaroměřská hokejová liga neregistrovaných). Někteří hráči hráli v obou celcích zároveň. V Jaroměři má liga v tomto období (přibližně rok 2007) 14 celků ve dvou výkonnostních skupinách. HC Smiřice hraje převážně v druhé výkonnostní skupině.

V sezóně 2009/2010 došlo k ukončení působení HC Smiřice v HHL a přesun do Jaroměře do JHLN pod názvem Smiřičtí panterů. Tato sezóna byla velice zajímavá, zvláště když bylo utkání HC Smiřice vs. Smiřičtí panterů. To proti sobě nastoupilo 5 hráčů HC Smiřice a 6 hráčů Smiřických panterů. Mnozí současní členové na tyto zápasy dodnes s úsměvem naotech vzpomínají jako na nejvíce fyzicky náročné utkání, co kdy se hráli. Tento „dvojblok“ Smiřic v JHLN trval pouze jednu sezónu a od roku 2011 hrají JHLN pouze HC Smiřice.

V současné době se podařilo stabilizovat hráčský kádr na 18 členech + gólman. Většinou se hraje systémem 3 útočné řady + 2 obranné řady anebo při nedostatku hráčů systémem 2 + 2. Jelikož nikdo nemládne a pokud chceme držet krok s protivníky, je potřeba kádr neustále obnovovat mladými hráči. To s sebou přináší samozřejmě srovnání doby, kdy jsme klub zakládali a bylo více zájemců než v současné době, kdy je hokej pro rodiče dětí velmi časově a finančně náročný sport. Za HC Smiřice nastupují 4 smiřičtí občané a zbytek je buď z okolních vesnic (Jeřičky, Habřina, Černilov) nebo z Hradce Králové. Dresy jsou ve dvou barevných variacích – bílá/černá. Na dresech je reklama na sponzora týmu dílnakotle.cz. Vedoucím mužstva je Zdeněk Holeček, kapitán týmu František Hník a manažer týmu Radek Pilnáček.

Složení družstva HC Smiřice v sezóně 2018/19: Míra Jech (brankář), Petr Cihlo, Radek Pilnáček, Jan Kolovratník, Michal Starman, Zdeněk Holeček, Adam Bečka, František Hník, David Voříšek, Jaroslav Krebs, David Petr, Erik Ryba, Tomáš Duda, Aleš Daněk, Jaroslav Jech, Hynek Černý, Jan Novák, Ota Šrámek, Jirka Petr.

Statistiky a výsledky jsou průběžně zveřejňovány na webové adrese <http://jhlh.hcjaromer.cz/>. K datu uzávěrky Zpravodaje je HC Smiřice po deseti zápasech základní částí na 9. místě tabulky se 7 body a skóre 35:61 (z celkem 11 týmů).

Radek Pilnáček, manažer týmu

Z tenisových kurtů

15. ROČNÍK TENISOVÉHO TURNAJE ČTYŘHER

V sobotu dne 9. června 2018 se odehrál 15. ročník tenisového turnaje čtyřher za účasti 6 dvojic. Turnaj vyhrála dvojice Jiří Šafránek – Rostislav Jasínek před dvojicí Petr Filip – Luděk Šedivý. Na třetím místě skončila dvojice Jan Šupík a Zdeněk Souček.

11. ROČNÍK TENISOVÉHO TURNAJE „POSVÍCENSKÉ ČTYŘHRY“

V sobotu dne 29. září 2018 se odehrál 11. ročník tenisového turnaje „posvícenských čtyřher“ za účasti 6 dvojic. Turnaj vyhrála dvojice Petr Filip – Luděk Šedivý před dvojicí Petr Rohlena – Josef Mazák. Na třetím místě skončila dvojice Jan Šupík a Zdeněk Souček.

3. ROČNÍK TENISOVÉHO TURNAJE „LOSOVANÉ ČTYŘHRY“

Dne 25. srpna 2018 zorganizovala Petra Lžíčařová 3. ročník tenisového turnaje „losovaných čtyřher“ za účasti 16 tenistů, kteří byli naložováni do 8 deblových párů. Turnaj vyhrála dvojice Petr Filip – Slávek Pfeifer před dvojicí Olga Randová – Lukáš Středa.

1. ROČNÍK TENISOVÉHO TURNAJE „VŘSR“ – VELKÉ ŘÍJNOVÉ SMIŘICKÉ ROZLOUČENÍ

Úplně poslední tenisový turnaj na antuce se odehrál v neděli dne 4. listopadu 2018. Petr Filip zorganizoval 1. ročník tenisového turnaje „VŘSR“ aneb velké říjnové smiřického rozloučení s tenisovou sezónou. Za krásného skoro letního počasí mezi sebou bojovaly 4 dvojice. Turnaj vyhrál pár Petr Filip – Luděk Šedivý před dvojicí Radko Baborák – Petr Rohlena. Na třetím místě skončila dvojice Jan Šupík a Zdeněk Souček.

42. ROČNÍK TENISOVÉHO TURNAJE PAMĚTNÍKŮ

Dne 8. září 2018 se uskutečnil již 42. ročník tenisového turnaje pamětníků, kterého se zúčastnilo 10 tenistů. Ve sloučené kategorii nad 40 + 50 let zvítězil Petr Neumann před Zdeňkem Součkem a třetím Josefem Mazákem. V kategorii nad 60 let zvítězil Josef Říha. Na druhém místě se umístil Radko Baborák a 3. Milan Plšek. V kategorii nad 70 let zvítězil Karel Hradecký, druhé místo obsadil Jaroslav Koudelka a třetí místo Václav Prokop.

Ing. Petr Filip

Senioři ČR – Městská organizace Smiřice

V období od 9. do 11. července se v Praze konaly V. mezinárodní hry seniorů, na kterých se soutěžilo v deseti disciplínách. Zúčastnilo se 15 týmů z celé republiky a dva týmy zahraniční, a to z Ruska a Polska. Mezi nimi bylo i osmičlenné družstvo Východočeského kraje, které se umístilo na krásném druhém místě se ziskem 13 medailí.

Jednou ze soutěžících tohoto družstva byla naše členka Hana Macháňová, která sama získala 6 medailí, a to 3 zlaté, 2 stříbrné a 1 bronzovou. Nejen medaile, ale i Pamětní listy předávali účastníkům her fotbalista Antonín Panenka, jako čestný host soutěže, a MUDr. Vladimír Dryml. Za své vynikající výsledky byla Hana Macháňová vyhlášena nejlepší účastnicí těchto mezinárodních her.

Naše 20členné družstvo se i letos účastnilo VI. zimních sportovních her seniorů Východočeského kraje v Nové Pace a dovezlo 6 medailí. Za bowling zlatou Jaromír Klapka a bronzové Hana Davidová a Miroslav Macháň, za střelbu puškou na branku bronzové medaile Věra Šimáňová a Josef Charousek. Poslední bronzovou medaili získala Hana Macháňová za běh na lyžích.

V Borohrádku na VI. letních sportovních hrách seniorů Východočeského kraje se soutěží účastnilo 23 našich členů a získali celkem 16 medailí. Kromě stolního tenisu, petangu a discgolfu ve všech disciplínách získali některou z medailí.

Běh na 200 metrů Hana Macháňová zlato, házení kroužků na cíl Daniela Marková a Petr Cvejn zlato, házení míčem na koš Stanislava Klimešová a Jiřina Hrochová zlato, Irena Charousková bronz, házení rybářským prutem Miroslav Charousek stříbro. Ruské kuželky Václav Klimeš zlato, Jiřina Knejpová a Jiří Hroch stříbro, střelba na florbalovou branku Jiří Mikulka zlato. Střelba ze vzduchovky Marie Kormundová a Alena Kleandrová zlato, Jiří Mikulka stříbro, šipky Jiří Hroch zlato a Alena Kleandrová stříbro.

10. listopadu proběhly v královéhradeckém bazénu také Plavecké závody seniorů, kterých se zúčastnily čtyři naše členky a získaly celkem 6 medailí – 2 zlaté Marie Kormundová, 3 stříbrné Hana Macháňová a 1 stříbrnou Eva Brejtrová. Všem soutěžícím děkujeme za reprezentaci naší organizace a medailistům gratulujeme k dosaženým výsledkům.

Marie Kormundová

28. říjen 1918 ve Smiřicích

Celý národ si letos připomíná 100. výročí vzniku samostatného Československého státu. Připomeňme si i my doslovným přepisem z kroniky města, jak tyto dějinné události prožívali obyvatelé našeho města.

O státním převratu v Praze a o prohlášení samostatnosti československého státu se dozvěděl první (ovšem neúplně) zprávy místní majitel továrny na kávové náhražky Jiří Lefnar. Pro zajímavost uvádím zde částečně obsah jeho rodinných zápisků z doby převratové.

Firma J. Lefnar měla pro prodej kávových náhražek v Praze generálního zástupce Františka Petrlika, jenž bydlil ve Smečkách. Dne 28. října 1918 asi o 1/2 11 dopol. s ním majitel formy Jiří Lefnar telefonicky mluvil. Po krátkém hovoru obchodním se jej tázal jako obvykle, co je nového. Pan Petrlik odpověděl asi těmito slovy: „Něco se děje. Před redakcí jsou davy lidí; je prý vyvěšeno oznámení, že ministr Andrassy (rakousko-uherský ministr zahraničí)

prohlašuje kapitulaci Rakousko-Uherska. A u pomníku sv. Václava mluví prý právě spisovatel Zahradník (poslanec dr. Bohdan Zahradník). Snad je to revoluce nebo...“ Náhle bylo spojení přerušeno.

Radostí opojen sděloval p. Lefnar obsah rozmluvy s p. Petrlikem úřednictvu v kanceláři svého závodu. Správce jeho p. Bohuslav Pádr pochopil ihned situaci, šel ze zdi obraz císaře Karla (z rozkazu okresního hejtmanství ve všech kancelářích vyvěšený), vyňal jej z rámu a na jeho rub napsal barevnou tužkou: „Rakousko-Uhersko kapituluje! Mír!“ Obraz zavěsil pak na zasklené dveře, vedoucí na ulici. P. Lefnar mezitím na domě kancelář (čp. 100) vyvěsil bílo-červený prapor.

Lidé se začali zastavovat před domem a všichni zaslíbení musili odpovídat na nešetné dotazy. V očích některých zaleskla se slza, jiní radostí se smáli a všichni spěchali radostnou tuto zprávu zvěstovat jiným.

28. říjen 1918 ve Smiřicích – pokračování

Po chvíli přišel do domu p. Lefnara četnický strážmistr Uxa a soukromě vyvídal, co se stalo. Po nejistých a neúplných odpovědích projevil pochybnost o pravosti sdělených zpráv a uděliv výstrahu odešel.

Jsa v rozpacích, zda jeho informace nebyly jen pouhé pověsti, jichž se denně v těch dobách – zejména v Praze – rojila celá spousta a jež zanikly jako je-pice zanechávající často více zklamání než radosti, rozhodla se Lefnar ověřit si je dotazy u známých. Ale ani prokurista Obchodní banky v Hradci Králové Libánský, ani krajský důvěrník České státoprávní demokracie JUDr. Steinfeld v Hradci Králové, redakce „Osvěty lidu“ tamtéž, redakce „Pokroku“ v Jaroměři, nemohli zprávy ty potvrdit.

Nová nejistota.

Konečně navečer přivezl kdosi z Hradce Králové zvláštní vydání novin, kde byla zpráva Petříkova potvrzena. Také na nádraží byla již zvláštní vydání novin kolportována. Nevýslovnou radostí překypovalo srdce všech, kdo zprávu tu četli.

Na poště smiřické byla tehdy zástupkyní poštmistra sl. Mrkvičková. Dobrá Češka, spolehlivá, poctivá. Iniciativní Lefnar požádal ji, aby pošta udržovala telefonní spojení do půlnoci, aby mohly být přijímány zprávy odjinud, případně – bylo-li by třeba – dovolati se jich.

Na nádraží službu konající výpravčí úředník Jaroslav Šiller za přítomnosti Jiřího Lefnara a učitele Jaroslava Pešáka v 7.05 hod, večer (28. října) přijímal telegrafickou depeši (ad circulandum všem stanicím) následujícího znění (tzv. telefonogram Zahradníkův):

Cirkulář na všechny stanice ze Světla. Z nařízení Dr. zahradníka. Prohlášení Československého státu u sochy svatého Václava na Václavském náměstí v Praze v 11 hodin dopoledne. Hned odstraniti všechny odznaky bývalého rakouského státu. Veškeré zásilky vozové i kusové, jedoucí do Vídně a do Německa ihned zastaviti. Do Prahy provoznímu úřadu telegraficky oznámiti za příčinou ohlášení Národní radě. Provoz v našem vnitrozemí nepřetržitě v dobrém pořádku udržeti. Ať žije Československý stát! Nazdar!

Dr. Zahradník

Bylo to první úřední potvrzení zprávy o prohlášení státní samostatnosti. Rozkaz byl ihned vykonán: odznaky bývalé říše byly odstraňovány (orličky z čepic železničářů, německé názvy a vyhlášky, přijímány jen telegramy české). Vše šlo hladce.

Ještě týž večer mezi továrníkem Jiřím Lefnarem, učitelem Jaroslavem Pečákem a výpravčím Jaroslavem Šillerem též smluven pořad oslavy prohlášení Československého státu na příští den, tj. 29. října dopoledne a její organizace. 29. října časně ráno přijal Jiří Lefnar jménem národní revoluce od četnického strážmistra R. Uxy vrchní velení četnické stanice (u Bartošků) a vyžádal si do 8. hodiny ranní vydání všech rakouských „reservátů“. Bez jeho vědomí nesmí nikdo z četnictva ničeho podniknouti. Jedině bezpečnostní služba měla být konána i nadále.

Téhož dne dopoledne o 9. hodině byl doručen obecnímu úřadu ve Smiřicích l. zákon samostatného Československého státu (text dr. Aloise Rašína).

Vojíní pochodové setniny, která byla v poslední době v našem městě posádkou, jakmile se dověděli, že je státní převrat, rozprchlí se již 28. října večer až na několik jednotlivců všichni do svých domovů. Ve Smiřicích zůstala však pro oslavu dne zamluvená vojenská hudba.

O ½ 11. hodině dopolední řadilo se občanstvo i s mládeží bez rozdílu stavů, smýšlení politického i náboženského na kopci u Pácaltů.

O 11. hodině vyšel slavnostní průvod do města. V čele průvodu neseny vedle praporu bíločerveného též vlajky americká a francouzská. Následovalo školní žactvo, vojenská hudba, starosta města František Rynt, továrník Jiří Lefnar a odborný učitel Jan Černý v sokolském kroji, sokolové, hasiči a jiné spolky i korporace se spolkovými prapory a obecními.

Před Lefnarovými se průvod zastavil a s balkonu téhož domu (čp. 99) promluvil ke shromážděnému obyvatelstvu nadšené vlastenecké řeči iniciátoři této oslavy a starosta města František Rynt.

Jaroslav Šiller přečetl z Prahy došlé telegramy, potvrzující prohlášení samostatného Československého státu a ustavení Národního výboru jako československé vlády. Starosta místní jednoty sokolské Jiří Lefnar vylíčil význam této veliké události, načež provolána „Sláva“ těm, kdož svobody nám vydobyli a zazpívány národní hymny „Kde domov můj?“ a „Hej, Slované!“

Občas bylo slyšeti při slavnostních projevech těchto i vzlykot, neboť i radosti je možno plakat. A jistě též i při vzpomínce na ty, kteří se nedočkali dějinné této chvíle národa a byli obětováni hydře válečné.

Poté se průvod hnul a zastavil před městskou radnicí. Před ní po řeči Jiřího Lefnara, ve které odsuzoval činy krvavých Habsburků a nepřátelských vlád rakouských, na znamení, že navždy veškeré naše svazky s německou Vídní jsou zpřetrhány, spálen byl veřejně černožlutý prapor rakouský.

Po slovech napomenutí starostou města Frant. Ryntem, aby občanstvo zachovalo klid a ukázněnost a po oznámení, že se bude večer v Městské dvoraně konati improvisovaná akademie na počest znovuvzkříšení státní samostatnosti, se obecní obecenstvo rozcházelo.

Nelze nalézt vhodných slov k vylíčení projevů nadšení a radosti, jakou tohoto dne byli všichni svorně naplněni a jež každému z oka zářila. Toho dne zapomněli všichni mezi sebou všech rozdílů a sporů a oddali se společné radosti nad dlouho touženou a nyní uskutečňovanou svobodou svého milého národa. Kéž by vzácná tato vlastnost: svornost zakořenila se navždy hluboko všem v srdce, nyní radostí a vespolnou láskou překypující, neboť svorné práce nás všech nově utvořený náš stát bude potřebovat nejvíce.

I váleční zajatci, zaměstnaní ve zdejších závodech a při hospodářství: Srbové, Černohorci a Italové jásalí, a když viděli hořící prapor rakouský, radostí až vyskakovali.

V prvních hodinách převratových byly odstraněny také znaky bývalé říše rakousko-uherské (dvojhlaví orlí) s některých budov ve městě: s poštovního úřadu (čp. 122), s domu Jana Schiefnera čp. 75, kde byla umístěna trafika.

Na slavnostním večeru v Městské dvoraně účinkovala z ochoty opět vojenská hudba. Na pořadu akademie mimo jiná čísla zařaděna i báseň Antonína Horáka „Česká legie“, jež byla uveřejněna 28. října 1918 v Národních listech, jež jako jiné deníky vyšly toho dne ve slavnostním hávu. Báseň nebyla sice věrně historická, ale zachycovala obětavost našich bratří legionářů na francouzském bojišti.

Přednášející sl. Líba Zemková byla odměněna bouřlivou pochvalou nadšeného obecního. Vstup na akademii byl volný, sedělo se u stolů.

Vojíní, kteří ve Smiřicích byli posádkou a měli ke konání stráží jen asi 20 starých pušek „Werndlovek“ a několik kartonů nábojů, se ihned 28. října – jak bylo již zmíněno – rozprchlí, pušky byly s vědomím velitele uloženy v kanceláři u Lefnarů. Později byly vráceny československé vojenské správě.

Ihned byla utvořena Národní obrana (členy jejími byli bývalí vojíní, členové sokolské jednoty a jiní dobrovolníci), jejímiž veliteli jmenováni ředitel cukrovaru ve Smiřicích Frant. Brzek (jako bývalý důstojník) a odborný učitel Jan Černý (za Sokolstvo).

Národní obraně přicházejí pokyny, aby se konaly hlídky na nádraží a vracejícím se vojnům měly být odebírány součásti vojenské výzbroje (pušky, revolvery, ruční granáty aj.), kterých bude potřebovat nová československá armáda a mimo to, aby nebyly zbraně v domácnostech. Ve Smiřicích byla zabavena jen asi 1 puška a krabička ekrasitových rozbušek (zápalek) a odevzdáno vše četnictvu.

Ve mlýně smiřickém v 1. patře byla vojenská zásobárna. Byl tam tuk, mouka a podobné potraviny, které byly nově utvořenou Národní obranou převzaty a později odevzdány obecní aprovisační komisi.

I další dny, kdy docházely zprávy a oslavném převratu v Praze, plynuly v radostném nadšení.

(Ir)

Na památku padlým občanům města v 1. světové válce

Na konci kapitoly věnované v kronice města říjnovým událostem před sto lety uvedl kronikář soupis obětí 1. světové války, které jsou spojeny s naším městem. Pro věčnou paměť jsou zde uvedena jména, rok narození, zaměstnání, a pokud bylo možné zjistit, tak i datum a místo úmrtí mužů, kteří buď padli na válečném poli v činné službě, nebo zemřeli následkem způsobeného zranění či jinými válečnými útrapami v zázemí.

Na seznamu je šedesát jmen...

V této souvislosti člověku vyvstane otázka, proč zde ve městě nemáme pamětní desku, která by je připomínala, proč vzdáváme hold jen těm, kteří zahynuli během dalšího nesmyslného válečného konfliktu, za 2. světové války.

Těch jmen nakonec není totiž jen šedesát... Při sestavování seznamu, kvůli zpřesnění informací, jsem procházela i databáze padlých v 1. světové válce a legionářů, a dále také kartotéku padlých, které jsou zveřejněny na internetových stránkách Vojenského ústředního archivu <http://www.vuapraha.cz/fallensoldierdatabase>.

Přibyla nová jména, některé záznamy dostaly zpřesňující informace. Zdaleka ne všechna jména, která kronika uvádí, lze v databázi dohledat, protože archiv nemá mnoho materiálů ještě zpracovaných.

Úplný přesný seznam pouze smiřických občanů je práce na delší dobu, s nutností archivních rešerší. V kronice jsou totiž uvedeni i ti, kteří ve Smiřicích bydlitě neměli, ale pracovali zde. I v archivních databázích jsou chyby, u některých mužů bylo například uvedeno, že se narodili ve Smiřicích, ale v matrice nejsou uvedeni.

A tak i když může nastat spor o to, zda některá jména uvádět či ne, není to konečnou podstatné. Ti, jimž nebylo dáno dožít ve své obci, v kruhu svých nejbližších, ti, kteří zemřeli daleko od domova, si zaslouží, abychom na ně stále vzpomínali. Berme tedy tento článek jako částečné splacení dluhu.

L. Reichová

Památce těch, kdož svobody národa se nedožili

Pozn.: Černý text je doslovný opis z kroniky, modré jsou doplňky nalezené v archivu či matrikách (vojenských i civilních).

1. Andrlé Karel, obuvník, zemřel 21. července 1916 v Přemyslu v Haliči v nemocnici
2. Andrlé Viktor, hospod. úředník, padl 10. července 1916 u Hulewicze u Koselu (* 1892) – Sloužil u 12. setniny 10. střeleckého pluku, měl hodnost poručíka. Padl u Hulivky nedaleko Kovelu ve Volyňské oblasti v severozápadním cípu Ukrajiny. Jeho tělo zůstalo v rukou nepřítele.
3. Bureš František, holič, narozen v roce 1891, neznámý
4. Černý Václav, dělník, 1898, zemřel 31. října 1918 v nemocnici Marcisina u Asiaga, Itálie
5. Hájek Josef, tesař. mistr, 1880, zemřel 13. října 1914 v epidem. nemocnici v Lobrow u Krakova
6. Hník Jan, zámečník, 1897, zemřel v únoru 1919 v Averaně v Itálii
7. Horák Oldřich, mlynářský dělník, 1884, padl r. 1916 u ruské Ravy na ruském bojišti – Domovskou obcí byl v Žernově. Sloužil u 18. pěšího pluku. V záznamu o úmrtí je uveden rok 1915, padl na severní frontě na ruském bojišti. Jeho tělo se nikdy nenašlo.
8. Horných Michal, mlyn. dělník, 1882, zemřel 2. ledna 1920 v Josefově (naroz. 5. 4. 1882 ve Smiřicích)
9. Chmelík Jan, kolář, narozen r. 1891, zemřel v roce 1918 v Jaroměři (naroz. 13. 9. 1891 ve Smiřicích)
10. Chmelík Oldřich, krejčí, 1894, padl 15. června 1918 u Staccaredo-Asiago v Itálii (naroz. 9. 12. 1894 ve Smiřicích)
11. Jánský Václav, strojník, 1880, zemřel 24. července 1915 na břišní tyf v rus. lazareti u Krasnodarsku

12. Jarchovský Jan, zámečník, narozen roku 1899, zemřel na úplavici v Neapoli, Itálie – Narozen 6. 2. 1899 ve Smiřicích. V hodnosti vojína sloužil u 18. pěšího pluku. Zemřel v únoru 1919 v neapolské vojenské nemocnici. V Neapoli je také pohřben.

13. Jašek František, dělník, narozen 1884, padl na ruské frontě
14. Jirásek František, dělník, 1887, od 20. října 1914 na ruské frontě neznámý
15. Jirásek Karel, obuvník, 1893, padl 21. června 1915 v bitvě u Chmielku na ruské frontě – V hodnosti vojína, později četaře, sloužil u 18. pěšího pluku. Pohřben byl 22. června 1915 v Chmielku v gubernii Chelm.
16. John Josef, obuvník, narozený v roce 1878, na italské frontě neznámý
17. Kadidlo Josef, obuvník, narozený v roce 1875, zemřel ve Smiřicích – Narodil se v Pohřebačce 17. 3. 1875. Zemřel 17. 3. 1919 ve Smiřicích na mrtvici.
18. Karel Jan, úředník, narozený roku 1880, na italském bojišti neznámý
19. Klement František, dělník, 1874, zemřel 13. ledna 1916 ve vojenské nemocnici v Zara
20. Kneifl Josef, natěrač, narozený v r. 1894, od bitvy v Karpatech r. 1914 neznámý – Správně dle matriky narození Knajfl, nar. 29. 9. 1894. Sloužil u 2. praporu polních myslivců. Padl 7. 5. 1915 na severní frontě u města Brzostek v Haliči (dnešní Polsko). Tamtéž je i pohřben.
21. Kotland Václav, tesař. mistr, 1883, od bitvy u Krasniku na rus. bojišti r. 1915 neznámý (naroz. 5. 11. 1883 ve Smiřicích)
22. Krba Jaroslav, obuvník, narozený v roce 1890, zemřel ve Lvově v Haliči (naroz. 1. 11. 1890 ve Smiřicích)
23. Kryst Václav, mistr bednářský, narozený v roce 1872, zemřel ve Smiřicích. – Narodil se 5. 10. 1872 ve Vilaticích, ve Smiřicích pracoval v pivovaru. Zemřel 2. 7. 1919 na tuberkulózu.
24. Kubec Karel, dělník, 1887, padl 23. listopadu 1914 na vrchu Damohöhe na ruském bojišti – Jako místo úmrtí je uvedeno Daniahöhe (Dzwynogród, Dzvenyhorod), Halič.
25. Kutík Josef, sedlák, 1896, od 7. října 1915 na rus. bojišti neznámý, prohlášen soudně za mrtvého – Narozen ve Smiřicích 6. 11. 1896. Soudním rozhodnutím ze dne 23. 2. 1932 byl na žádost pozůstalé Anny Kutíkové den jeho úmrtí stanoven na 31. 12. 1917.
26. Kvasnička Karel, zedník, 1883, padl 12. prosince 1914 u Olziny v Haliči – Narozen a domovem v Holohlavech. V archivu je uvedeno datum úmrtí 16. 12. 1914.
27. Macháň Josef, číšník, 1876, zemřel 23. května 1918 v Josefově v nemocnici – Narozen a domovem ve Štěnkově, vojn. 30. střeleckého pluku. Pohřben byl 25. 5. 1918 na vojenském hřbitově v Josefově.
28. Malík František, kovář, 1877, padl 2. července 1916 u Radzechové – Narozen a domovem ve Vyžlovce. Archiv uvádí datum úmrtí i pohřbu 7. 6. 1916.
29. Manych Josef, dozorce cihelny, 1885, zemřel v Kuličkově u Jaroslavě na úplavici – Narozen a domovem v Časlavkách. V kartě je uvedeno datum a místo úmrtí 30. 10. 1914 v Ostravě.
30. Martinek Stanislav, hodinář, 1876, padl 6. prosince 1915 na srbském bojišti (naroz. 3. 11. 1876 ve Smiřicích)
31. Modrý Jaroslav, dělník, 1897, zemřel 13. září 1915 na choleru v polní nemocnici u Gorjanska v Přímoří – Správně příjmení je Moudrý, narodil se 19. 7. 1897 ve Smiřicích. Sloužil u 4. čs. pěšího pluku, v jehož matrice na str. 251 je také zapsáno úmrtí, a to dne 31. 1. 1916 na následky střelné rány do hlavy. Místem úmrtí je Vodil Vrh, okres Tolmein, Přímoří. Pohřben byl do hrobu č. 551 dne 4. 2. tamtéž.
32. Mecner Jan, sedlák, 1885, od 23. listopadu 1914 na ruském bojišti neznámý

33. Netík Václav, dělník, 1896, padl v r. 1915 na Kvenlavských hranicích na italském bojišti – [Příslušný do okresu Nové Město n. M. Padl 17. 8. 1915 u Kronhof, okres Hermagor.](#)
34. Opa Josef, dělník, 1868, zemřel po krátké nemoci na ruském bojišti
35. Polák Josef, strojník, 1878, padl 30. června 1918 v boji na Urale jako legionář 2. československého pluku Jiřího z Poděbrad – [Narozen a příslušný do Obory, okr. Jičín. Hodnost svobodník, 3. pluk pevnostních dělostřelců, později 2. střelecký pluk. Do zajetí se dostal 22. 3. 1915 u Přemyšlu \(Halič\). Padl 30. 6. 1918 u Zborova.](#)
36. Procházka Josef, zámečník, 1876, zemřel ve vojenské nemocnici v Besadinu u Vukovaru ve Slavonii – [Narozen a příslušný do Vlkova. Sloužil u 11. střeleckého pluku. Zemřel 2. 11. 1917 v Bršadinu u Vukovaru, Slovinsko.](#)
37. Rejch Josef, dělník, 1890, padl v srpnu 1918 na italském bojišti
38. Rytíř Josef, knihař, 1895, padl 6. března 1916 na ruském bojišti u Vítkovce – [Narozen 18. 10. 1895, zemřel u Dítkowce na Ukrajině.](#)
39. Rytíř Václav, obuvník, 1893, zemřel 2. ledna 1917 v Miškolcích v Uhrách – [Narozen 20. 3. 1894, vojn 36. pěšího pluku. Zemřel v epidemické nemocnici v Miskolci, Maďarsko, pohřben byl 4. 1. do hrobu č. 25, řada XII.](#)
40. Řezníček František, odb. učitel, 1878, zemřel 5. listopadu 1916 ve Smiřicích jako vojn v činné službě – [Matrika zemřelých uvádí, že v době úmrtí byl prostým vojínem v Jaroměři. Zemřel náhle při návštěvě doma na ochrnutí srdce.](#)
41. Sinkule Antonín, dělník, padl 25. května 1918 v Malza di Ranchetto v Itálii
42. Skokan Jan, kočí, 1873, padl 7. ledna 1916 u Lepenac Montenegro
43. Stránský Karel, obuvník, 1896, padl 22. července 1916 v boji na Monte Zebio v Itálii – [Narozen 25. 10. 1896 ve Smiřicích. Vojn 18. pěšího pluku, 3. polní rota. Pohřben u Monte Zebio.](#)
44. Suchánek Václav, obuvník, 1882, od listopadu 1914 na ruském bojišti neznámý
45. Suchý Josef, dělník, 1881, zemřel 2. června 1918 ve Smiřicích
46. Škop Jan, dělník, 1892, padl 12. dubna 1917 na Vodil-Vrh v Itálii – [Byl zastřelen jihozápadně u Vodil Vrh v Přímoří. Pohřben byl 20. 4. u Dante Grotte.](#)
47. Štrégel Václav, zámečník, 1893, padl v červenci 1918 u Spasky Vladivostok v Rusku jako legionář 8. roty 5. československého pluku – [Narozen 28. 3. 1893 ve Smiřicích. U rakousko-uherské armády sloužil u 3. pěšího pluku, do ruských legií se přihlásil 23. 3. 1918 v Charkovské oblasti. Byl v zajetí 22. 3. 1915 u Přemyšlu \(Halič\).](#)
48. Tlustý František, dělník, 1874, padl 11. listopadu 1915 v boji u Monte San Michale v Itálii
49. Uxa Josef, obuvník, narozený asi v roce 1887, neznámý
50. Vachek Jan, hodinář, 1897, zemřel 1. září 1918 v Josefově, pochován tamže na ruském hřbitově – [Narozen 9. 6. 1897 ve Smiřicích. Vojn 11. střeleckého pluku. Pochován byl v Josefově do hrobu č. 1589.](#)
51. Vachek Josef, zámečník, narozený v roce 1884, neznámý
52. Vachek Josef, dělník, narozený v roce 1892, neznámý
53. Vejšický Karel, dělník, 1883, padl 12. července 1916 na Monte Zebio v Itálii
54. Vír Ludvík, pekař, 1881, zemřel 19. ledna 1915 ve Vídni – [Ludvík Vír se narodil 5. 4. 1881 ve Smiřicích, byl pekařem v pražských Vršovicích, kam se příženil. V c. a k. garnisonní vídeňské nemocnici č. 1 \(Garnisonspital Nr. 1\) byl hospitalizován s válečným zraněním. Zde zemřel na zápal plic, tělo bylo převezeno a pohřbeno ve Smiřicích.](#)
55. Voltr Josef, lokaj, narozený v roce 1865, zemřel ve Smiřicích
56. Žižka Josef, cukrář, 1894, zemřel 10. července 1920 v Čopu na Slovensku – [Narozen a příslušný do Mžan. Sloužil u 4. pěšího pluku. Zemřel na edém plic, pohřben byl 12. 7. na hřbitově v Užhorodě, hrob č. 16. odd. 43.](#)
57. Černý Václav, studující obchod. akademie, narozen r. 1898, padl na italské frontě na hoře Golde Rozo v noci ze 16. na 17. června 1918
58. Fikar Václav, bednář, 1894, vojn u zeměbranceckého pluku čís. 11, neznámý od r. 1915 na ruském bojišti
59. Růžicka František, kotlář, 1886, v důsledku zranění zemřel 10. října 1914 v Bystrovici v Haliči – [Narozen v Nechanicích. Sloužil u 11. zeměbranceckého pěšího pluku.](#)
60. Vořechovský Alfred, zámečník, 1893, zahynul 5. dubna 1918 při výbuchu továrny na třaskaviny v Blumau u Vídně ([narozen 15. 4. 1893 ve Smiřicích](#))
- Tolik ze smiřické kroniky. Následující jména jsou doplněna z databázi VÚA, kde je u jména uvedeno místo narození Smiřice, Rodov či Trotina.
61. Baláš Vilém, narozen 1878, padl 28. 11. 1915 na jihozápadní frontě na italském bojišti u Oslavie v provincii Gorizia v Přímoří (narození v matrice nedohledáno)
62. Cejnar Jan, narozen 16. 5. 1891 ve Smiřicích, padl 19. 10. 1916 v Itálii
63. Černý Bedřich, nar. 7. 2. 1893 ve Smiřicích, bytem v Holohlavech, příslušník 18. pěšího pluku, zemřel 5. 12. 1915 v Grodište v Rusku
64. Čerovský Karel, nar. 1881, bytem na Trotině, příslušník 4. pěšího pluku, zemřel na severní frontě u Rawy, neznámý od 10. 9. 1914
65. Dvořák Karel, nar. 1895 v Rodově, příslušník 4. pěšího pluku, zemřel u Lesniczowky v Haliči, od 5. 7. 1915 neznámý
66. Fišera Josef, nar. 1876, 409. domobrancecký prapor, padl na srbském bojišti na jižní frontě 27. 12. 1915, neznámý (narození v matrice nedohledáno)
67. Hynek Jaroslav, nar. 1896, zemřel 7. 10. 1915 u Konstantinovy na severní frontě (gubernie Volyň, neznámý (narození v matrice nedohledáno)
68. Kadidlo František, narozen 22. 10. 1892 ve Smiřicích, sloužil u 2. praporu polních myslivců. Padl 7. 5. 1915 polského města Pętina.
69. Krejčí Václav, nar. 3. 12. 1873 v Rodově, krejčí, vojn 18. pěšího pluku, neznámý od 15. 6. 1917, prohlášen za mrtvého ke dni 15. 6. 1919
70. Kudrnáč Eduard, nar. 17. 11. 1889 ve Smiřicích, vojn 11. zeměbranceckého pěšího pluku, zemřel 18. 5. 1815 v epidemické nemocnici v Prešově na Slovensku, tamtéž pochován v hrobě č. 109
71. Kvasnička František, nar. 1889 v Rodově, příslušník 4. pěšího pluku, zemřel na severní frontě u Radymna v Haliči, od 24. 10. 1914 neznámý
72. Malina Bohuslav, nar. 1896, zemřel 6. 11. 1915 v Lublinu, Polsko (příčina úmrtí podle vojenské matriky zlomenina levé nohy a páteře) (narození v matrice nedohledáno)
73. Pátek František, nar. 24. 2. 1887 ve Smiřicích, příslušník 18. pěšího pluku, zemřel na ruském bojišti, od 14. 10. 1914 neznámý, prohlášen za mrtvého
74. Pfeifer Josef, nar. 9. 8. 1891 v Rodově, příslušník 18. pěšího pluku, zemřel na severní frontě, od listopadu 1914 neznámý
75. Zehetmayer Jan, nar. 1895, zemřel u Hranovky na ruském bojišti, od 16. 6. 1916 neznámý.

Smiřické pohádky

Jak už to tak na světě bývá a jak se tak říká, „na každém šprochu pravdy je trochu“. Spousta pohádek má svůj reálný základ, mnohé pohádkové postavy jsou vykresleny podle skutečných lidí. Pohádky, které Vám nyní předkládáme, našly svůj předobraz v postavách mnoha smiřických lidíček. Na začátku 80. let je svým dvěma vnučkám psal Ing. Miroslav Jandík z Černilova, který působil na smiřickém městském úřadě (respektive národním výboru) jako vedoucí stavebního odboru. Útlý svazek pak těsně před svou smrtí předal svému dlouholetému spolupracovníkovi Ing. Miloslavu Nejedlému, který pohádky předal městu s tím, že by byla škoda, aby zapadly. A tak je tedy s jeho laskavým svolením předkládáme Vám.

L. Reichová

12. 2. 1997

Mílo, kamaráde milej!

Kde už jsou ty časy, kdy jsme spolu bývali v městečku, kterému jsem pro radost svých vnuček už tenkrát začal dávat pohádkovou podobu.

Dnes je smutný, nevládný den, z okna se dívám na pustou zahrádku, kde se ze sněhu začínají prodírat první černé hroudy. K tomu mne jako všechny čerty bolí ta má nešťastná levá zadní. Abych aspoň trochu zapomněl na to trápení, řekl jsem si, že Ti pošlu „Smiřické pohádky“, o nichž jsem Ti onehdy vypravoval a při tom si s Tebou trochu na papíře popovídám o smiřických lidech a lidičkách, podle nichž jsem většinu pohádkových postav stvořil.

Protagonistou je dědek Macků, smiřický soused Josef Marek. Narodil se ještě za časů císaře pána v nedalekém Vlkově. Jeho maminka záhy ovdověla, proto se Josef musel od časněho mládí protloukat životem sám. Vyučil se „hajcunkářem“, jak on říkával topenářskému řemeslu. Byl pracovitý a podnikavý, takže původem chudý chasník měl v roce 1948 v Jaroměři topenářský závod a v Holicích malou továrničku na výrobu kotlů ÚT. To všechno přišlo nvišeč, i z jeho jaroměřské vilky ho vyhnali do nevládního baráku ve Smiřicích. „Viš, všechno jsem vydržel,“ vypravoval mi jednou, „jenom když jsem viděl, jak si tam v Jaroměři náš malý kluk skládal své hračky do bedničky, to jsem se rozbředel.“

Prožíval jsem něco podobného. Viděl jsem, jak po Únoru 48 doslova rozkradli náš malý stavební podnik, zablokovali náš běžný účet v černilovské záložně, a nikdy se již nedozvím, kam tenkrát ty jediné tátovy peníze přišly. Táta pak milostivě zaměstnal, ale až v České Skalici, za měsíční plat inflačních 1 800 Kč (před měnovou reformou). Já jsem byl rád, že jsem se uchytil v dolech, kde jsem vydělával mnohem víc než u lopaty, kterou mi nabízel ředitel tehdejších Stavebních závodů v Hradci. Prošel jsem Jáchymovem, kde jsem poznal socialistické koncentráky, a byl vyhozen z partaje. Kamaráde, to byla škola nenávisťi, která změnila mou víru v socialismus a obdiv k Sajuzu, s čímž jsem v květnových dnech roku 45 vstupoval do partaje. Srpnové události roku 68 mi potvrdily, že jsem v pětáctýřicátém roce vsadil na zcela falešné krédo, a přinesly mi jakousi tupou odevzdanost, že v naší okupované zemi již nikdy nebude lépe. Většinu života už mám za sebou a to mé „Miserere mei Deus“ na sebe už dlouho nedá čekat. Ale ať bylo, jak bylo, nikdy jsem si nepřestal vážit práce, s kterou dnes sociálního citu plní odbořářští bossové přímo hazardují. Ačkoliv meritem tohoto listu měly být Smiřice, dostal jsem se do jakési autobiografie, kterou mi laskavě odpust.

Tak k těm pohádkám. Kdo se skrývá za zámeckým strašidlem Taťuldou a justiciárem Vejprskou není třeba připomínat.

Pan primátor je kreslen podle starého dobráka Karla Kutíla¹, který tenkrát nemohl jinak, než se ucházet o přízeň všemocného Taťuldy, darebáka nebezpečného ze všech stran. Teprve při psaní pohádek, až loňského roku, jsem pana primátora přizdobil císařpanskými fousy a po nose klouzajícími okuláry současného smiřického starosty². Je tedy jakousi symbiózou dvou osobností.

Panem kantorem je bývalý městský tajemník Josef Liška³. Velkým hudebníkem on nikdy nebyl, jenom v pohádce jsem ho posadil za varhany v kapli. Také za ty počty a písmo v městských knihách neměl dvakrát za rok soudek piva a pár zlatých k tomu, ale vysloužil si, on lišák starý, místo ředitele smiřické školy.

K policajtovi mi byl vzorem Jindra Adámek. Vojákem za mlada býval a v pohádce jsem mu přidal náramné frňousy pod nos, tuplovaný gicht a naleštěnou šavli. Jinak tu tyranskou žízeň a nechut k vodě, to on Jindra míval. Vodník Franta, který řeku hlídal, aby bláznivou povodní netropila škodu, je smiřický jezny František Martinů.

S osobností „myšického pana dochtora“ a sestry na zubním středisku nás seznamuje úvodní „Cesta do smiřických pohádek“.

V pohádkách jmenované děti jsou kamarádky a kamarádi mých vnuček. Tolik se jich u nás scházívalo. Ty holčičky jsou už dnes pomalu na dvádání.

Hrobař Honza kdysi bydlíval se svou ženou Mařkou v sešlém domku na smiřickém hřbitově. Patřival ke kamarádům z mokré čtvrti Jindry Adámka a nejednou spolu pod skleničkou důkladně zmokli. Někdy i s jeho Mařkou, která ho chodívala hledat po smiřických hospodách. Cestu do království nebeského si asi vyhubal již před Tvým příchodem do Smiřic, takže ho nepamatuješ.

Hauptježibaba Maternice z krajského města! Můj Bože, jak ta baba dovedla čarovat se zákony přesně jak si bafuňáři a papaláši přáli, ale k lidu obecnému moc vládná nebývala.

Ohnivý muž, hejkal, světlíčka od Bezedňáku, víly, ježibaba a čerti, to jsou mi staří známí z pohádek, jak se na vsi v mém dětství vypravovaly za zimních večerů při draní peří či přebírání hrachu a čočky, a já v ně tenkrát svatosvatě věřil. Mé dětství nebylo spoutáno ani rádiem, a když tenkrát přijel do vsi flašinetář nebo pimprlová komedie, jak jsme říkali loutkovému divadlu, to bývala veliká dětská událost.

Mílo, pozdravuj doma celou svou rodinu a věř mi, že ty mé pohádky nechtějí vysoko létat, byly vypravovány a jsou napsány jen pro radost mých vnuček.

S pozdravem
Mirek

¹ Karel Kutil byl předsedou Městského národního výboru v letech 1979–86

² Myšlen je Ing. Lubomír Kupka, starosta Smiřic v období 1990–98

³ Josef Liška byl v letech 1971–77 tajemníkem MěNV a v letech 1977–87 ředitel smiřické školy

SMIŘICKÉ POHÁDKY

Darince a Markétce pro vzpomínku na zašlá dětská léta, kdy jsem jim tyto pohádky vypravoval a sobě pro vzpomínku na starého kamaráda, souseda Josefa Marka ze Smiřic.

děda Mirek

V Černilově v září 1996

CESTA DO SMIŘICKÝCH POHÁDEK

Hledej, jak hledej, na žádné mapě Čech nenajdeš Prasátkov ani Myšice, jména, s kterými vstoupilo do našich pohádek městečko Smiřice se svými osudy ne nepodobnými osudům Prasátkova a Myšic z úvodní pohádky. I dobré a zlé pohádkové postavy jsou kresleny k obrazu nejedné smiřické osobnosti.

Dědek Macků, dej mu Pán Bůh věčnou slávu, je můj dávný, už nežijící a o mnoho let starší kamarád, soused Josef Marek ze Smiřic. Poznali jsme se již v roce 1956, kdy nás osud, oba s cejchem „velkokapitalistického vyřidu-cha“ na čele, svedl v Hradci Králové na pracovišti řízeném civilní podobou Švandrlíkova majora Těrazky.

Říkává se, že doba rodí muže. Taková doba přišla v období normalizace a porodila muže, v pohádkách zkarikovaného jako zámecké strašidlo Taťulda. Mne tenkrát ty zlé časy zavály do Smiřic, kde jsem se po letech znovu potkával už se starým panem Josefem Markem. Nadávali jsme spolu a tropili si

posměšky z mocipánů tyčících své prázdné makovice pomalu až do nebe. Josef si přes všechny slasti, kterými ho obdařil socialistický ráj, zachoval smysl pro humor. Proto věřím, že mi na věčnosti odpustí, že jsem si ho jako rázovitého samorosta zvolil za protagonistu Smiřických pohádek, do nichž mne vlastně on sám přivedl.

Je to už dávno, kdy jsem ho ve Smiřicích potkal se svou tenkrát ani ne čtyřletou vnučkou. „To máš pěkný douch, hned bych si ho vzal,“ spustil na nás svým skoro „hromburákovským“ hlasem. Darinka se moc polekala, ale po několika dnech dětská zvědavost přemohla strach a začala se vyptávat na toho smiřického dědka, a já jsem jí a pak i mladší Markétce začal o milém Josefovi vyprávět tyto Smiřické pohádky. Připletl se mi do nich i pan doktor Ševčík s paní Srdínkovou, která byla sestrou u něj na zubním středisku. Byla manželkou mého spolužáka Ing. Jaroslava Srdínky. V našich školních letech mu pan profesor Haša, rodem Moravan, místo Srdínko říkal Sejínko. Proto je v pohádce u myšického „pana dochtora“ paní Sejínková.

Smiřické pohádky nemají hrůznou náplň, jsou veselé, vždy s dobrým koncem, a jak dětský rozumek dospíval, jejich původní jednoduchý děj nabýval bohatosti i délky. Snad si ty kdysi malé posluchačky po letech na ně vzpomenu a byl bych rád, kdyby poznaly, že byly i posměchem té zlé době, v které jsem jim je vypravoval.

V přímé řeči aktérů Smiřických pohádek užívám dialekt koutku země mého mládí, který již upadá v zapomenutí. Kdo dnes ví, že vařený buchty jsou kynuté knedlíky a slivová vodvarka je povídlavá omáčka k nim a tenky s moučkou je metynka.

Tenkrát se mluvívalo na venkově jinak:

„Bylo to před poscením a já jsem seděla na lajci pod tapolem před naší chaloupou a poudala si, kdák vzít vomastu na koláče. Cák vo mouku, ta se dycky něde smete, ale s vomastou to bylo zlé. Táta byl nákej nascípanej, tak nedál a koza nedójila...“

Přeloženo do spisovné řeči:

„Bylo to před posvícením a já jsem seděla na lavici pod topolem před naší chaloupou a povídala si, kde vzít omastek na koláče. Copak o mouku, ta se vždycky někde smete, ale s omastkem to bylo zlé. Táta byl nějak nemocný, tak nedělal, a koza nedojila...“

Některá slova pohádek by byla nynějšímu mládí asi málo srozumitelná, proto za poslední pohádku připojuji malý slovníček našeho starého venkovského dialektu. Pravda, pro lingvisty to je jistě opovržlivým hanobením mateřštiny, ale mým uším zní doposud sladce, je to mluva mého mládí.

V září 1996.

JAK MYŠICE A DĚDEK MACKŮ PŘIŠLI KE SVÝM JMÉNŮM

Nedaleko od nás přes dvě vesnice, jednou s pěkným kamenným křížkem a druhou vyhlížející do kraje věží kostela svatého Václava a ještě za velikou řekou, v níž od pradávna přebýval vodník Franta, se rozložilo malé městečko. Jak se jmenovalo a jak se tam žilo, vypravuje tato pohádka.

Měšťané se tam nesli více po sousedsku než po městsku, ale byli pyšní, že jim z radnice vládne pan primátor se slavnou městskou radou a na pořádek v městečku dohlíží policajt s naleštěnou šavlí na širokém řemenu přes rameno. Policajtem byl vysloužilý voják s náramnými frňousy pod nosem, tuplovaným gichtem v hnátech, tyranskou žízni a nechutí k vodě. Tím se lišili od obyčejných vesnic, kde býval jen rychtář, konšelé a obecní slouha. Ze stromoví starého parku se k městečku díval panský zámek se zámeckou kaplí, větší a krásnější než kostel mnohého velkého města.

Zámecké kosinky, jak se tenkrát říkalo zámeckým pánům, pan primátor, páni radní a pan apatykář s panem doktorem, to bylo tenkrát všechno městské panstvo. Ostatní byli sousedé, pantátové a panimámy, a jenom maličko nad ně se nesl pan kantor, který městským pánům v knihách počty vedl a v kapli na varhany hrával. Za ty počty, písma a to hraní mívával dvakrát za rok soudek piva a pár zlatých na přilepšení kantorského živobytí.

Tu je třeba povědět, že nejváženější osobností byl pan primátor. Důstojnost a vážnost mu dodávaly císařpanské fousy a okuláry, které mu po nose klouzaly dolů, a on je uměl krásně postrkovat zase nahoru. A kdo viděl ten nos, okuláry a ty fousy, musel uznat, že pan primátor je mužem znamenitým. Za jeho moudré vlády ani vodník Franta hrůzu nepodílal, dušičky pod hříčky nechytal, ale rád si do hospody zašel na besedu se sousedy. Nejednou se z toho besedování vracel do své feky až ráno, kdy už kohouti kokrhají.

V městečku se v bázni Boží mlela mouka, pražila cikorka, vařil cukr a pivo, páčil lih a míchaly slavné kořalky. Čas tam ubíhal klidně a pokojně jako plynula voda v řece, kterou vodník Franta dobře hlídal, aby bláznivou povodní netropila neplechu a škodu. Nějakou pranicí u muziky v hospodě rozehnal policajty a rozváděné sousedy porovnal pan primátor.

Není pravdou, že ze všeho na světě je nejdražší zlato a drahé kamení. Nejdražší na světě byla, je a bude lidská hloupost. Ta už stála tolik peněz, že ani největší učenci by to nedokázali spočítat. Právě ona začala našeptávat panu primátorovi, pánům radním a sousedům, jak se budou mít dobře, když rozbourají mlýn, pivovar, cukrovar i cikorkárnu a postaví místo nich prasečí chlívky, pěkně jeden vedle druhého. A čím více těch chlívků a prasátek v nich budou mít, tím více jim budou v truhličkách přibývat zlatáky. Kdo by neměl rád zlatáky? Postavili v městečku tolik chlívků a měli v nich tolik prasátek, jako je v noci velkých hvězd na nebi. A od toho času začali městečku říkat Prasátkov. Všichni se těšili, jak jim budou v truhličkách přibývat zlatáky, ale ne nadarmo se říká, že neštěstí nechodí po horách, ale po lidech. Hloupost se jednoho dne proměnila v strašidlo, to se usadilo na zámku a udělalo se největším pánem nad všemi prasátkami. Aby si v Prasátkově mysleli, jak je má rádo, nařídilo, aby se mu říkalo Taťulda. Na rozum mělo justiciára Vejprsku a z ostatních zámeckých kosinek si udělalo slouhy u prasátek, pán nepán, všichni museli poslouchat. Tak se stalo, že pan primátor byl primátorem jenom protože mu tak říkali a s celou slavnou městskou radou musel poskakovat, jak Taťulda bastantsky poroučel.

Zlatá koulička věže zámecké kaple svítila do veliké dálky, ale zvon na věži nesměl ani zacinkat. Dříve zvon v Prasátkově ohlašoval poledne, ranní a večerní klekání. Ba tenkrát uměly zvony mluvit i lidskou řečí. Uměl-li bohatý měšťan, zvon zámecké kaple vážně hlaholil: „Měl pole, role, dům, měl pole role dům...“ Ale když umřel ve vsi chudáš, zvonek kostelíka u svatého Václava mu zacinkal: „Nic neměl, nic neměl...“ Tak to bývalo, ale jednoho dne Taťulda řekl: „Jakýpak zvonění, klekání a modlení, teď sem tady pámbu já a šmytec!“ Pampátera z kaple vyhnal a aby se nemohlo zvonit, nechal dveře do zvonice zavřít na sedmero zámků.

Protože Taťuldova prasátka chrochtala a kvičela, nebylo v městečku slyšet zvonění odjinud, ani ráno nebylo slyšet, jak kohouti kokrhají. V Prasátkově z toho povstalo zmatení jako při stavbě babylonské věže. Nebylo slyšet, jak kohouti ráno ohlašují, proto jedni vstávali již při měsíčku a jiní, když už slunce stálo hodně vysoko. Panimámy se pletly, k snídani uvařily večeri a místo oběda přinesly na stůl snídani. Pantátové chodili do hospody už ráno, protože se jim zdálo, že sluníčko už zapadá a schyluje se k večeru. Vodník Franta si na vrbě v splavu šil červené botičky a rozčesával vlasy v pravé poledne a ne při měsíčku, jak to má správně být.

Taťulda se na to náramně dopálil a pozval do Prasátkova pány Esenbé, aby udělali nějaký pořádek. Ale ani oni, ač měli na čepicích červené hvězdy, nic nezmohli, protože sami nevěděli, kdy je ráno, poledne a večer.

Pana primátora to náramně mrzelo a ve dne v noci přemýšlel, jak vrátit do Prasátkova starý pořádek. Až mu najednou přišel tak chytrý nápad, že se sám své moudrosti divil. Přišlo mu, že se říká: „Troubí jako tele na nový vrata.“ A páni Esenbé a telátka, vždyť je to skoro stejné, ne nadarmo se v Prasátkově říká: „Naše tele je hloupý jako Esenbé.“

Na primátorské rozkázání postavili uprostřed rynku náramně veliká nová vrata a před ně postavili pány Esenbé. Jak ta vrata začínala svítat, páni Esenbé na ně zatroubili ráno, jak ozlátlá sluncem, zatroubili poledne, a jak začala tmavnout, zatroubili na ně, že je večer. Tak v Prasátkově hned každý věděl, kdy má vstávat, kdy jít k obědu a kdy jít spát. Všichni si to libovali a sám Taťulda poklepal panu primátorovi pochvalně na rameno.

Říká se, že nikdy není tak zle, aby nemohlo být ještě hůře. Tak to bylo i v Prasátkově. Ono to u prasátek právě nevoní, a protože tam měli tolik prasátek, jako je velkých hvězd na nebi, bylo tam z nich nevůně, že chudáci Prasátkovští chodili do zámeckého parku sbírat velké žaludy a strkali si je do nosu, aby se tou nevůní nezadusili. Chodili k panu primátorovi žalovat, ať pan primátor u Taťuldy přísně primátorsky zakročí, ale pan primátor, že ne a ne, že se Taťuldy bojí. Pohrozili mu, že ho již vícekrát panem primátorem neudělají, a tak ze strachu o to primátorství se sebral a šel k Taťuldovi do zámku.

„Na smrad ještě nikdo neumřel,“ zavrčel Taťulda a zasakroval jako prajzskej oficír, až se nad zámek zablesklo. Hned zavolal justiciára Vejprsku, ať to panu primátorovi po justiciársku vyloží. A Vejprska hned přísně, že Taťulda straší jen v Prasátkově, a že v Praze na Hradě jsou jiná, mnohem větší

Smířické pohádky – pokračování

strašidla, která musí i Tafulda poslouchat. A že kdyby pan primátor ještě něco jako tento, tak že se na to zavolají páni Esenbé. „Tak jen čuchejte!“ přidal se Tafulda a znovu zasakroval, až se ohnul lihovarský komín. Pan primátor si spokojeně pomyslí, že bude dobře být s Tafuldou a tím i s těmi pražskými strašidly zadobře, a pak že ho nikdo nemůže z toho primátorování shodit. Ujistil Tafuldu, že i on bude ta pražská strašidla poslouchat a šel spokojeně na radnici primátorovat.

Prasátkovští čuchali a nadávali, aby to ani pan primátor nevěděl, čas běžel dál a do městečka se přivalilo nové trápení. Kde je hodně prasátek, tam je u nich hodně myši. Protože tam měli prasátek, jako bývá velkých hvězd na nebi, nastěhovalo se k nim myši malých i velkých snad ještě více, než je vidět malých hvězdiček za jasné noci na nebi. Pro ty myši začali městečku říkat Myšice. Tak se stalo, že nedaleko od nás, přes dvě vesnice a za velikou řekou už není Prasátkov, ale jsou a na věky tam budou Myšice.

Myši přibývalo, rozlezy se po celém městečku a rozkousaly a sežraly všechno, na co přišly. U hrobaře Honzy rozkousaly máry, takže myšické nebožtíky museli vozit od funebráckého vozu ke hrobu na trakaři. Vlaky přestaly jezdit, protože na nádraží sežraly panu přednostovi červenou čepici. Na radnici rozkousaly lejsťáky i s kolkem a primátorskou pečeti, a sám pan primátor nemohl ouřadovat, protože v jeho primátorském křesle měly myši mladé. Když mu jedné noci ukousaly jeho primátorské fousy, ráno praštil pěstí do stolu, až mu kafe z hrnka vyšpláchno, a že on ukáže, kdo je v Myšicích opravdovým pánem. Vypulíroval si na to pěknou řeč, poručil, aby policajt svolal všechny pány radní, a radil se s nimi co a jak. Nejdříve, že Tafuldu přísně potrestají, že si v neděli ráno slavná městská rada s panem primátorem v čele stoupne před zámek, a na tu rudou hvězdu, co dal Tafulda na znamení své moci pověsit nad zámeckou bránu, všichni, jak dá pan primátor znamení, vypláznou jazyk. Pak se začali radit, co s tou myši čeládkou, a jak se jí zbavit. Dvě bečky myšického piva při tom vypili, námahou z přemýšlení už z každého vytekli škopiček potu, ale dobrý nápad stále nepřicházel. Najednou tam něco křuplo, až se všichni polekali, že někomu z nich tím přemýšlením praskl řemen u kalhot, ale to panu primátorovi křuplo v hlavě, jak mu přišel moudrý nápad.

Hned ráno po celých Myšicích policajt bubnoval a silným hlasem svolával: „Pan primátor a slavná městská rada nařizují, poroučej a na vědomost dávají, ať jeden každé, malej nebo velkej, tlustej nebo tenkej, starej nebo mladěj, sobě pořádného kocoura nebo pořádnou kočku pořídí a na to pilně dbá, aby ten kocour, či ta kočka ve dne v noci myši chytali. A kdo toho dbát nebude, toho pan primátor nechá spravit lískovkou a já sám mu tech pětadvacet na kalhoty vysázím. Tak poučím sám pan primátor.“

Od té doby nebylo nikde tolik kocourů a koček bílých, černých, mourovatých, strakatých i rezatých jako v Myšicích. Nikdo v celém městečku neměl tak krásné kocoury, jako jeden už šedivý, ale stále vzpříma se nesoucí soused, který žil na podruží v malé světničce u mlýna. Nikdo o něm nevěděl, jak do Myšic přišel a jak se jmenuje, proto mu říkali jen soused. Se svými kocoury se rád chlubil a jak někoho potkal, hned spustil: „Pámbu zdraví sousede, jen se pojdte podívat na ty my macky a jak ty myši pořádají!“ Pro to jeho chlubení, pro ty macky a pro tu jeho šedivou hlavu mu v městečku začali říkat dědek Macků.

Pohádka končí a my z ní víme, proč nedaleko od nás za velikou řekou je městečko Myšice a proč se ten šedivý soused v našich pohádkách jmenuje dědek Macků.

Pokračování příště.

VYSVĚTLIVKY:

bastantsky – neurvale

bečka – pivní soudek o obsahu 50 litrů

gicht – dna

justiciár – právník

kostel sv. Václava – kostel v Čibuzi

máry – pohřební nosítka na rakev

na podruží – v nájmu

prajskej oficír – pruský důstojník

prasečí chlívky jeden vedle druhého – velkovýkrma Gigant

vypulírovat řeč – složit a naučit se řeč

Pozvánky z Kulturního střediska Dvorana

Kulturní středisko Dvorana, s.r.o., Vás co nejsrdečněji zve na následující kulturní akce v období ledna až srpna 2019:

15. 2. 2019 od 20.00 hodin – **PLES KULTURNÍHO STŘEDISKA DVORANA, s.r.o.**
Vstupné 150 Kč, předprodej vstupenek od 2. 1. 2019.

17. 2. 2019 od 15.00 hodin – **KARNEVAL PRO DĚTI VOSA JEDE**
Pořad plný soutěží, písniček a další zábavy, v němž se děti samy stanou účinkujícími. KD Dvorana Smiřice, vstupné děti 20 Kč, dospělí 40 Kč.

2. 3. 2019 od 19.00 hodin – **RETRO ZÁBAVA**
Taneční zábava ve stylu 80. a 90. let s dobovou tombolou a retro cenami. KD Dvorana Smiřice, vstupné 150 Kč, v retro oblečení 100 Kč.

16. 3. 2019 od 19.00 hodin – **ČARODĚJKY V KUCHYNI**
Skutečně pozadí televizní cooking show kanadské autorky Caroline Smith. Kuchařky Dolly Biddleová a Isabel Lomaxová mají každá svou televizní kuchařskou show. Každá se orientuje na jinou kuchyni a přišerně na sebe žárlí. Doslova se nesnáší a to je slabé slovo. Nejenom kvůli konkurenci, ale i taky kvůli dávnému hříchu z mládí... Hrají: Sandra Pogodová, Michaela Dolinová, Vincent Navrátil a Milan Duchek, režie: Roman Štolpa. KD Dvorana Smiřice

23. 3. 2019 od 17.00 hodin – **ZPÍVÁME PRO UNICEF**
Koncert Smlíšeného pěveckého sboru SMETANA a Dětského pěveckého sboru JIZERKA Semily. Výtěžek z tohoto koncertu bude věnován Dětskému fondu Unicef. Kaple Zjevení Páně Smiřice, vstupné dobrovolné.

23. 3. 2019 od 20.00 hodin – **MYSLIVECKÁ ZÁBAVA**
V KD Dvorana pořádá Myslivecký spolek Labská rovina Smiřice. Vstupenky si bude prodávat pořadatel.

6. – 21. 4. 2019 – SMÍŘICKÉ SVÁTKY HUDBY

V pořadí 16. ročník mezinárodního hudebního festivalu – program prozatím není k dispozici, předprodej vstupenek od 2. 1. 2019.

16. 4. 2019 od 16.00 hodin – **VELIKONOČNÍ TVOŘIVÁ DÍLNA**
Rezervujte si včas vstupenky na tvořivou dílnu, na které si budete moci vyrobit velikonoční dekorace opět pod vedením zkušené lektorky paní Věry Dvořáčkové. KD Dvorana Smiřice, vstupné 50 Kč

26. 4. 2019 od 19.00 hodin – **TRAVESTI SHOW**
Vystoupení travesti skupin Kočky a Techtle Mechtle. KD Dvorana Smiřice

1. 5. 2019 – VÍTÁNÍ MÁJE S HRADECKEM
Zábavný program pro celou rodinu na nádvoří zámku, parku a v Kapli Zjevení Páně. Vstup volný.

11. 5. 2019 od 17.00 hodin – **MÁJOVÝ KONCERT HANKY JURIČKOVÉ**
Varhanní doprovod Václav Uhlíř. Kaple Zjevení Páně Smiřice.

15. 5. 2019 – JAK PEJSEK FERDA POTKAL SLUNÍČKO
Pohádka s jednoduchými písničkami o sluníčku, které nedopatřením spadne na zem v podání Divadla Matěje Kopeckého z Prahy. KD Dvorana Smiřice

květen nebo červen od 19.00 hodin (bude upřesněno)
– **PŘÍBĚHY OBYČEJNÉHO ŠÍLENSTVÍ** Příběh člověka, který se rozhodl brát šílenství okolního světa jako inspiraci. Učinkuje Divadelní soubor OCHOS Smiřice. Autor: Petr Zelenka, úprava a režie: Lucie Kotěrová. KD Dvorana Smiřice

KURZ TANCE A SPOLEČENSKÉHO CHOVÁNÍ 2019

bude probíhat každý čtvrtek od 12. září 2019
vždy od 19 hodin v KD Dvorana ve Smiřicích pod vedením
tanečních mistrů Tomáše a Kateřiny Chmelových.

Kurzovné:

1400 Kč jednotlivce, 2600 Kč taneční pár, 500 Kč garde

Přihlášky je možno podat do 15. 7. 2019

v Městském informačním centru Smiřice, Palackého 124.
tel. 602 316 525, e-mail: kultura@mestosmirice.cz

Kulturní středisko Dvorana Smiřice Plesová sezóna 2019

- 5. ledna
Myslivecký ples (MS Smiřice)
- 11. ledna
Myslivecký ples (MS Skalce)
- 19. ledna
Myslivecký ples (MS Smržov)
- 25. ledna
Myslivecký ples (MS Okrouhlík – Rusek)
- 1. února
Myslivecký ples (OMS Hradec Králové)
- 9. února
Ples obce Skalce
- 15. února
Ples Kulturního střediska Dvorana, s.r.o.

Začátky plesů jsou ve 20 hodin. Předprodeje vstupenek si zajišťují pořadatelé plesů. Bližší informace: Kulturní středisko Dvorana, s. r. o., tel. 602 316 525.

TANEČNÍ KURZY PRO DOSPĚLÉ

pod vedením tanečních mistrů
Tomáše a Kateřiny Chmelových

ZAČÁTEČNÍCI
taneční den čtvrtek
od 21. 2. do 4. 4. 2019

MÍRNĚ POKROČILÍ
taneční den středa
od 20. 2. do 3. 4. 2019

Kurzovné 1 800 Kč za pár.

Přihlášky, které jsou staženy na webu
www.mestosmirice.cz (odkaz Kultura a volný čas),
přijímáme v písemné či elektronické podobě nejpozději
do 8. 2. 2019 na adresu Kulturní středisko Dvorana, s.r.o.,
Palackého 124, 503 03 Smiřice,
e-mail: kultura@mestosmirice.cz.
Informace na tel. č. tel. 602 316 525.

8. 6. 2019 od 17.00 do 22.30 hodin – SMIŘICKÝ HRNEC 2019

Na fotbalovém stadionu SK Smiřice během 31. ročníku hudebního festivalu vystoupí skupiny Tony Joch a přátelé, Pětník, Lenka Slabá a kapela, Ivo Jahelka a Miroslav Paleček, Marien.

24. 8. 2019 – V. ROČNÍK ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

Cyklozastávka u Apače

KURZY TANCE, TANEČNÍ KURZY, PLESY – viz plakáty výše

Pokud nejsou u uvedených akcí stanoveny termíny předprodeje vstupenek a výše vstupného, budou včas zveřejněny v kalendáři akcí na webu www.mestosmirice.cz. Kulturní středisko Dvorana si vyhrazuje změnu programu nebo termínů.

Na setkání s Vámi se těší **Renata Chmelařová, kulturní referent KS Dvorana Smiřice**

SMIŘICKÉ SVÁTKY HUDBY 2019

V pořadí 16. ročník hudebního festivalu se v Kapli Zjevení Páně uskuteční od 6. do 21. dubna 2019. Zcela mimořádně jsme z vážných důvodů museli posunout termín spuštění předprodeje až na 2. ledna 2019. Poběží také nové webové stránky festivalu na adrese www.festivalsmirice.cz, zcela nový a přehlednější bude i rezervační systém. Program v době uzávěrky Zpravodaje ještě nemáme k dispozici.

Aktuality k festivalu budeme prozatím do spuštění nové webové prezentace zveřejňovat na facebookovém profilu www.facebook.com/festival.mestosmirice/.

Děkujeme za pochopení.

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, www.mestosmirice.cz

Evidenční číslo: MK ČR E 16060

Redakční rada: Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková

Příspěvky zasílejte na adresu: Městská knihovna Smiřice, Zámek 1, e-mail: knihovna@mestosmirice.cz

Grafická úprava: Ing. Vladimír Prachař, grafické studio Náchod. Tisk: Intergraf s.r.o., Myslbekova 273, 547 01 Náchod

Vychází 2x ročně (v červnu a v prosinci). Cena 1 výtisku 20 Kč. Náklad tohoto čísla 350 ks.

Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitům donáška až do domu.

Prodej: Tabák Palackého ul. a Tabák Zemanova ul. Smiřice, podatelna MěÚ Smiřice a Městské informační centrum Smiřice.

Uzávěrka příspěvků pro číslo Zpravodaje 1/2019 – 20. 5. 2019.

Redakční rada se neztotožňuje s obsahem uveřejněných článků. Tiskové chyby vyhrazeny.

Oslavy 700. výročí obce Holohlavy zpestřily svým vystoupením mažoretky IZABEL, součástí oslav bylo i vysazení lípy coby symbolu státnosti.

